Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1837 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 26 martie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

De strajă muncii pașnice

POPORUL NOSTRU iubește nespus de mult patria, viața nouă pe care o construiește sub conducerea înțeleaptă a partidului. Luptînd pentru a o face mai frumoasă și mai bogată, el urmărește cu vigilență uneltirile furibunde ale ațîțătorilor la un nou război, ale celor care doresc să se înfrupte iarăși din belșugul țării noastre, să răpească din nou drepturile și libertățile oamenilor muncii, cucerite prin luptă eroică.

Făurită și educată de partid, după înaltul model al armatei sovietice — cea mai puternică armată din lume — armata noastră populară stă de strajă cuceririlor poporului nostru muncitor. Patriotismul socialist, devotamentul pînă la sacrificiu față de cauza poporului muncitor, iată trăsătura caracteristică militarilor armatei noastre populare. Fiecare militar consideră drept o datorie de onoare de a dovedi patriei că este demn urmaș al eroicilor înaintași, luptători pentru fericirea patriei. Neuitați vor rămîne în inimile noastre acei militari, bravi fii ai poporului, care, credincioși jurămîntului militar și-au jertfit viețile lor tinere în luptă cu dușmanul. Amintirea unor eroi ai armatei noastre, căzuți la datorie în lupta împotriva dușmanilor patriei, ne este scumpă tuturor și reprezintă un minunat exemplu pentru tinerii noștri militari.

Oamenii muncii iubesc cu înflăcărare armata noastră populară care stă de strajă muncii pașnice, drepturilor și libertăților lor. Ei apreciază curajul ostașilor armatei noastre, spiritul lor de sacrificiu, pe care l-au dovedit atunci cînd populația se afla la grele încercări în urma înzăpezirilor, inundațiilor sau altor calamități ale naturii. Ei privesc cu profundă simpatie atitudinea militarilor față de bunurile obștești.

Sub conducerea partidului, folosind experiența glorioasă a armatei sovietice, armata noastră populară a devenit o forță capabilă să asigure integritatea granițelor țării, să dea riposta meritată oricui ar încerca să atenteze la suveranitatea și libertatea patriei. Insuflețiți de dragostea fierbinte față de patrie, militarii armatei noastre muncesc cu avînt pentru a-și însuși temeinic mînuirea tehnicii moderne de luptă, își perfecționează neîncetat măiestria de luptă. Crește zi de zi numărul subunităților și unităților fruntașe la toate categoriile de instrucție, al militarilor de frunte distinși cu semne onorifice pentru priceperea și măiestria lor în pregătirea de luptă. Armata noastră populară se mîndrește cu asemenea subunități ca cele comandate de ofițerii Crutu Valentin, Cîrstea Nicolae, Florescu Valeriu, cu militari fruntași la tragere ca soldatul Halas Remus, caporalul Alupii Iancu, sergentul Vițan Nicolae și alții.

Executarea neșovăitoare a ordinelor este pentru militarii armatei noastre populare nu numai o manifestare a disciplinei de fier care caracterizează armata noastră, dar și un mijloc de a dovedi în împrejurări grele, devotamentul lor față de patrie. Demnă de remarcat în această privință, este comportarea sergentului transmisionist Zamfir Gheorghe. Pentru a restabili în timpul unui exercițiu de luptă legătura între subunități, el n-a pregetat să treacă — cu materialul de transmisiuni în spinare — prin apa unui rîu adînc și rece ca ghiața, refăcînd traseul telefonic și contribuind astfel la îndeplinirea misiunii de către unitate.

Apreciind munca subordonaților, comandanții și locțiitorii lor politici adresează adeseori scrisori de mulțumire, părinților, instituțiilor sau organizațiilor care i-au crescut în spiritul devotamentului față de popor și al conștiinciozității în muncă. Cu mîndrie citesc sătenii din comuna Morca, regiunea Oradea, scrisoarea comandantului subunității din care face parte sergentul Hiriș Ion. În scrisoare se vorbește despre comportarea ireproșabilă în serviciu a consăteanului lor și se aduc mulțumiri părinților și organizației U.T.M. care l-au educat.

Intreaga activitate de pregătire militară și politică a ostașilor se desfășoară sub conducerea calificată și sub îndrumarea părintească a comandanților. Militarul vede în comandantul său un sfătuitor și un prieten mai mare, un om cu o temeinică pregătire militară, adînc devotat patriei și poporului din rîndul căruia s-a ridicat. De aceea militarii își iubesc comandanții, se străduiesc să le urmeze exemplul în îndeplinirea conștiincioasă a serviciului.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile utemiste mobilizează pe militari la îndeplinirea ireproșabilă a serviciului militar, contribuie la educarea lor în spiritul minunatelor calități ce se cer luptătorului de tip nou. Exemplul personal al comuniștilor și utemiștilor, fruntași în pregătirea de luptă și politică, însuflețește masele de militari în lupta pentru întărirea continuă a armatei noastre populare.

An de an armata ca școală a tineretului, dă Republicii noastre Populare cetățeni conștienți, fii devotați și harnici care după lăsarea lor la vatră aduc o contribuție prețioasă la construirea socialismului.

In toamna anului trecut, s-au angajat să lucreze la fabrica de confecții din Tg. Jiu 12 tineri lăsați la vatră. In scurt timp toți cei 12 tineri, printre care foștii sergenți Pătrașcu Ion și Sucitu Ioan, ca și Spătaru Dumitru și Predescu Virgil, au cucerit titlul de fruntaș în întrecerea socialistă, devenind astfel mîndria întregii fabrici.

Chemarea partidului adresată oamenilor muncii pentru a merge să lucreze în agricultură, a găsit un larg ecou și în rîndurile militarilor lăsați la vatră. Mulți militari care în armată au căpătat o calificare corespunzătoare, după lăsarea la vatră au început să muncească pentru înflorirea agriculturii noastre. Printre aceștia sînt și utemiștii Griuț Gheorghe și Sîrbu Alexandru, care lucrează ca tractoriști la S.M.T. Buda, regiunea Ploești. Datorită meritelor și pregătirii sale, tractoristul Griuț a fost numit brigadier. Organizîndu-și bine munca, brigada utemistului Griuț a terminat înainte de termen repararea tractoarelor pentru campania agricolă de primăvară.

Militarii armatei noastre populare participă cu însuflețire alături de tineretul patriei, la lupta pentru întărirea Republicii noastre Populare, pentru apărarea păcii.

In aceste zile, în unitățile forțelor noastre armate, militarii sărbătoresc „Săptămîna Mondială a Tineretului". Conștienți de înalta răspundere ce le revine pentru apărarea patriei și a păcii, tinerii militari cinstesc această sărbătoare a tinereții sub semnul mobilizării tuturor forțelor pentru ridicarea capacității de luptă, pentru întărirea disciplinei.

Educați în spiritul internaționalismului proletar, al respectului față de oamenii muncii din lumea întreagă, militarii noștri urmăresc cu adîncă simpatie lupta tineretului din țările capitaliste și din colonii, pentru libertate, pentru dreptul la muncă și la învățătură, pentru viață, pentru pace. Militarii sînt conștienți că instruindu-se și însușindu-și mai bine cunoștințele militare, contribuie la întărirea armatei Republicii noastre Populare, care alături de puternica armată sovietică și de armatele surori ale țărilor de democrație populară, constituie o stavilă puternică în calea planurilor ațîțătorilor la război.

Poporul nostru are deplină încredere în tînăra noastră armată. El știe că fiind apărat de armata sa populară poate să-și închine, plin de încredere în viitor, toată munca, tot avîntul său, scopului celui mai scump — construirea socialismului, apărarea păcii și a vieții.

Săptămîna Mondială a Tineretului

★ ★

Schimb de onoare la fabrica „6 Martie" din Curtea de Argeș

În fabrica de confecții „6 Martie" din Curtea de Argeș, ziua a treia din cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, a fost închinată producției. În această zi s-a organizat un schimb de onoare, în urma căruia, toate brigăzile și-au depășit normele cu cel puțin 10 la sută. Brigăzile de tineret, prin folosirea metodelor sovietice de lucru Covaliov și Ciutkih, s-au situat în fruntea întrecerii, dobîndind realizări importante. Toate cele patru brigăzi și-au depășit normele cu 20—30 la sută. Prin calitatea lucrului efectuat s-au evidențiat utemiștii Gheorghe Cîrstea, Filofteia Mierlău, Elena Bălan, Maria Lică, Maria Dinică și mulți alții.

Corespondenți
ILIE PETRESCU și
ANDREI RADULESCU

O frumoasă inițiativă

CLUJ (de la corespondentul nostru).
Cercurile științifice studențești din facultățile de istorie ale Universităților „Bolyai" și „Victor Babeș" desfășoară o rodnică activitate, menită să contribuie la îmbunătățirea cunoștințelor studenților, la înțelegerea profundă a lecțiilor. Pentru ca munca să dea și ma multe roade, conducerile cercurilor respective au inițiat organizarea unor schimburi de experiență și acțiuni comune ca: vizitarea localităților istorice, ședințe în care să se prezinte lucrări dintre cele mai valoroase ale studenților din cele două cercuri științifice.

Primii pași spre activitatea comună a celor două cercuri științifice au și fost făcuți. Pînă în prezent, au vizitat în comun două localități istorice, orașul Turda și Cetatea Fetelor de l'ngă Cluj. Zilele trecute — în cadrul acțiunilor din Săptămîna Mondială a Tineretului — a avut loc prima ședință comună a cercurilor. La această ședință, cercul științific al facultății de istorie a universității „Bolyai" a prezentat în limba romînă comunicarea studentului Fabian Ernest despre „Dezvoltarea claselor sociale la Secui", referatul studentului Albert David: „Principalele mișcări ale lui Rakocsi al II-lea in Transilvania" și referatul studentei Iolanda Wenigo, despre marele om de știință Ion Ionescu de la Brad.

De o deosebită atenție s-a bucurat din partea participanților la ședință lucrarea studentului Fabian Ernest. Cei ce au luat cuvîntul au remarcat valoarea lucrării care reușește să explice pe bază de date documentare, pe baza unei analize temeinice, dezvoltarea socială a secuilor.

Membrii cercului științific al facultății de istorie a universității „Victor Babeș" au mulțumit cercului științific al studenților maghiari și le-au promis că în curînd vor prezenta și ei o lucrare, în limba maghiară, care interesează pe studenții maghiari ai facultății de istorie.

Asemenea ședințe comune dau posibilitatea ca membrii ambelor cercuri științifice să învețe unii de la alții, contribuind la dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre studenții celor două universități.

In primele zile la arat

La gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Gorneni, raionul Mihăilești au început arăturile și însămînțările de primăvară.

In fotografie: **utemistul Constantin Ion execută arături de primăvară pe pămîntul gospodăriei. In cinstea zilei de 1 Mai, el s-a angajat să-și depășească planul la însămînțări și să dea lucrări de bună calitate.**

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Brigada „Aurel Șețu"

BACĂU (de la corespondentul nostru). În luna februarie, la fabrica trustului de Construcții de utilaj petrolifer Bacău a luat ființă la turnătorie secția neferoase, o brigadă nouă. Tinerii au hotărît ca brigada lor să poarte numele lui Aurel Șețu, fiu credincios al poporului nostru. În cinstea zilei de 1 Mai, a alegerilor de U.T.M. și a Săptămînii Mondiale a Tineretului, membrii brigăzii au hotărît că pînă la data de 15 martie să-și realizeze sarcinile de plan pe a doua decadă a lunii.

„Nu trebuie să uităm că brigada noastră poartă numele lui Aurel Șețu, erou ucis de mîna criminală a legionarilor. De aceea trebuie să dovedim prin fapte, că sîntem demni de acest nume", — a spus utemistul Vasile Grapă, responsabilul brigăzii.

Reducînd timpii morți, și organizîndu-și și mai bine locul de muncă, tinerii din brigada „Aurel Șețu" au reușit pînă în ziua de 14 martie să-și realizeze sarcinile de plan pe întreaga lună, depășindu-și astfel cu 11 la sută zilnic angajamentul luat.

În ziua pe care ei au închinat-o alegerilor organelor conducătoare de U.T.M. din fabrică și Săptămînii Mondiale a Tineretului, utemistul Vasile Grapă, responsabilul brigăzii, a reușit să modeleze 150 de bucșe de bronz. De asemenea utemiștii Gheorghe Fita și Constantin Spătaru au reușit, lucrînd împreună, să modeleze 200 piulițe pentru vane de apă, cu mult mai mult decît trebuiau să realizeze.

Întreaga brigadă a reușit să-și depășească în această zi considerabil sarcinile de plan.

Contribuția tinerilor strungari

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Strungarii din secția tineretului de la uzinele metalurgice „Progresul"—Brăila, se întrec pentru obținerea de noi succese în cinstea zilei de 1 Mai. Pentru realizarea și depășirea planului de producție, tinerii strungari mînuiesc cu pricepere mașinile noi, fabricate în țara noastră, la uzinele „Iosif Rangheț"-Arad.

În întrecerea socialistă care se desfășoară sub lozinca „mai multe piese de bună calitate", tinerii strungari Ghecea Gheorghe, Voinea Florea și Enescu Ion aduc o contribuție de seamă la strunjirea pieselor pentru reductoare de viteză, transportori cu racleți, mașini de lițat etc., utilaje care vor fi trimise în curînd pe șantierele și în fabricile din țara noastră.

Tinerii strungari primesc un ajutor prețios din partea comunistului Bratosin Gheorghe, maistrul secției, în direcția ridicării calificării lor profesionale. Ajutați efectiv, tinerii strungari reușesc să dea zilnic cu 40—60 la sută mai multe piese de bună calitate.

Mașini agricole pentru ogoarele patriei

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Analizînd rezultatele obținute în ultimul timp în ceea ce privește îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de la uzina „Independența" din Sibiu s-au adunat pentru a discuta angajamentele lor în cinstea zilei de 1 Mai.

Intensificînd întrecerea socialistă, colectivul uzinei s-a angajat să îndeplinească în procent de 130 la sută planul global, iar planul la producția-marfă în procent de 135 la sută. El s-a angajat totodată să reducă prețul de cost cu 2 la sută și să facă economii în valoare de 150.000 lei. Cît privește productivitatea muncii, ea va crește cu 5 la sută pe cap de muncitor.

Conștient de sarcina înzestrării agriculturii cu tot mai multe tractoare, colectivul uzinei „Independența" va recondiționa pînă la 30 aprilie, 25 de tractoare.

În perioada pînă la 30 aprilie, în uzină vor fi aplicate 60 de inovații care vor aduce o economie în valoare de 250.000 lei.

Succese la însămînțări

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Colectiviștii din satul Apateu, raionul Satu Mare au ieșit acum cîteva zile la arat și însămînțat. În prima zi ei au însămînțat cu grîu de primăvară două hectare.

Însămînțările au început și la gospodăria agricolă de stat din Satu Mare. În primele zile, muncitorii din această gospodărie au însămînțat, la secția Odoreu, 20 hectare cu grîu de primăvară și trifoi. Printre muncitorii de la această gospodărie care s-au evidențiat sînt Popa Gheorghe, Arpad Kaitar și alții.

De asemenea și colectiviștii din comuna Dara au însămînțat, tot cu grîu de primăvară, 7 hectare. Urmînd exemplul colectiviștilor și hotărîți să întîmpine cu cinste Săptămîna Mondială a Tineretului, utemiștii din comuna Lazuri au ieșit și ei la însămînțări. Printre primii, a fost utemistul David Marton care a însămînțat 32 ari cu orz de primăvară.

IN TREI ZILE — 707 HANTRI

De trei zile brigăzile de tractoriști de la G.A.S. Dîlga, raionul Lehliu, lucrează din plin. În munca lor au fost înregistrate succese de seamă. Tractoriștii au executat arături de primăvară pe o suprafață de 294 hectare, au grăpat peste 165 hectare lucernă, 97 hectare culturi de toamnă și 88 hectare ogoare de toamnă și au cultivat 453 hectare de brătuși. Au semănat apoi mazăre pe 300 hectare și ovăz pe 50 hectare.

Totalizînd lucrările efectuate, mecanizatorii au realizat în aceste trei zile un volum de 707 hantri, depășind viteza medie zilnică cu 38 la sută.

În fruntea muncilor se află brigăzile I și II de la secția Dîlga conduse de Popa Marin și Rusen Ganoviță. Toți tractoriștii din aceste două brigăzi își depășesc sarcinile de plan și execută lucrări de bună calitate.

Corespondent
DRAGUȚ JUSTIN

Sondorii au biruit furia naturii

Primele raze de soare primăvăratec descleștează pămîntul din strînsoarea iernii. De sub mantiile albe, crispate pînă acum sub suflarea rece a vîntului, dealurile își ridică frunțile. Zăpezile topite iau drumul văilor, însăilîndu-le cu fire de argint. Dar iată că într-o zi, din mii și mii de fire s-a adunat un șuvoi, care a umplut șanțurile, a acoperit cutele de pămînt și a înaintat spre sonde. Apele creșteau de la un ceas la altul, se învolburau, iar la amiază ajunseseră să izoleze dîmbul pe care era situată sonda 445, ca pe o insulă. Încă puțin și apele aveau să inunde granicul, instalațiile electrice, puțul de foraj. „Să fie ele lăsate să șteargă simplu, ca un burete, toată munca noastră, bucuriile și nădejdile cu care ne-am împletit noi viața de viața sondei?" Și gîndul acesta, care a trecut ca o fulgerare prin mințile celor din echipa maistrului sondor Vasile Camen, i-a ajutat să lupte cu eroism împotriva furiei apelor timp de 18 ore, fără răgaz.

Înaintînd cu greu prin apa ce trecuse de genunchi, o parte a echipei înălța diguri, ridica zid de scînduri și bîrne în jurul batalului și al barăcii în care se afla aparatura electrică, iar alta executa manevrele pentru scoaterea garniturii de foraj din sondă. Membrii echipei treceau prin ceasuri grele. Apa le îngreuna mișcările. Dar tocmai în aceste ceasuri, cuvintele comunistului Gheorghe Tatu, conducătorul brigăzii, le-au insuflat încredere, calm și dîrzenie.

...În zori, cînd soarele alungase bezna nopții, bravii sondori au biruit furia naturii. Apele au dat înapoi, învinse. Iar atunci cînd cei din echipa maistrului sondor Ion Matei au venit să-i schimbe, sondorii din echipa lui Vasile Camen au mai rămas un timp să privească sonda repusă în foraj.

Abia apoi și-au strîns mîinile, fericiți, în tăcere. În ceasurile primejdiei ei au simțit mai mult ca oricînd cît de dragă le e sonda și cît de puternică e forța colectivului.

Sondorii care i-au urmat în schimb s-au dovedit vrednici de eforturile lor eroice. Pînă seara, norma zilnică de foraj la sonda 445 a fost depășită cu 38 de metri.

În ziua următoare a avut loc conferința raională de partid. Acolo, în fața celor care sînt în primele rînduri ale luptei poporului, brigadierul Gheorghe Tatu, alesul comuniștilor de la Oficiul 2 foraj-Pitești, și-a prezentat modest, raportul de activitate, vorbind despre oameni și fapte din brigada lui. (Agerpres)

TINERII GRADINARI

O ploaie măruntă și rece cădea din pîcla deasă a norilor ce atîrnau deasupra satului. De cîteva zile nu se ostoia. Ulițele cu glod, ce poate trece ușor peste bocanci, stau mohorîte și pustii parcă Pe cîmp, în locurile mai joase, începe să se adune apa din zăpada topită și din ploaie.

Aceeași ploaie rece desfundase și drumurile din secția Conțești a gospodăriei de stat Bălteni. Cei ce cară pămînt la răsadnițe se afundă adînc în noroi. Tolțică Estera și Dragomira Ilie duc pămînt cu targa la răsadnițe, luînd-o de-a dreptul pe șleau. De ocolit tot n-ai pe unde ocoli: noroi peste tot. De altfel nici tractoarele nu se încumetă să-l răzbească. Ca să aducă gunoiul pentru paturi calde de la centrul gospodăriei Bălteni, la secția Conțești sînt întrebuințate două tractoare. Un K.D.-35 aduce remorca încărcată cu bălegar pînă la jumătatea drumului, iar de aci o preia un rutier. Vremea rea nu împiedică cîtuși de puțin activitatea tinerilor muncitori din această secție, care țin cu tot dinadinsul ca ei, cei care au lansat chemarea pentru sporirea producției de legume să nu rămînă în urma celorlalți. De fapt acesta este izvorul voioșiei lor în muncă, voioșie ce le dă noi forțe și molipsește și pe cei vîrstnici.

★

Grădinăritul este un lucru migălos și destul de greu. Nu degeaba grădinarii sînt dați ca exemplu de răbdare și perseverență. Aceasta cere însă dragoste, multă dragoste de muncă și meserie. Și tinerii de la gospodăria agricolă de stat Bălteni dau dovadă de dragoste fierbinte față de muncă și-și iubesc meseria. Angajamentele lor în sporirea producției de legume, prind viață punct cu punct. Unele dintre ele au fost îndeplinite, ba chiar și depășite. Iată, în chemare se spunea: vom transporta pe locurile pe care se va face răsădirea, 2.200 tone gunoi de grajd. Prin noroi și ploaie au fost duse 2.500 tone — cu 300 tone mai mult. Paturile calde pentru plăpîndele firicele de răsaduri au fost aproape în întregime pregătite și prin ochiurile de geam ale multor răsadnițe se văd primele frunzulițe ale răsadurilor de varză timpurie, conopidă, vinete, ardei gras răsărite ca peria. La secția Ghimpați, brigadierul Cîrjan Ion așteaptă timpul cînd va putea repica în cele peste 150.000 ghivece nutritive deja făcute, firele plăpînde de răsaduri. Tot în așteptare stau și tractoarele și mașinile agricole bine reparate și puse la punct, gata s-o pornească pe ogoarele zvîntate de vîntul primăverii.

O adevărată bătălie au dus tinerii legumicultori împotriva viscolului nepoftit ce îngrămădise pe răsadnițe troiene înalte de zăpadă. Primejdia era mare. Răsadurile puteau îngheța precum tot așa de bine puteau să se înăbușe din cauza lipsei de aer și lumină. Timp de stat pe gînduri nu era. De aceea nici nu s-a potolit bine viscolul, și lopețile erau mînuite de tineri cu mare grabă. Cu greu, troienele au fost învinse și plantele și-au primit în mod normal porția de aer și lumină. Dar primejdia nu trecuse. Gerul ascuțit îngheța pînă și paturile de bălegar. Sfatul inginerului Crăciun s-a dovedit și de astă dată la fel de bun. Tinerii au încălzit apă și cu ea au desghețat paturile. Peste geamurile răsadnițelor așterneau în nopțile geroase cîte 4 rînduri de rogojini. În fața voinței tinerilor legumicultori, viscolul a rămas neputincios. Nici un firicel de răsad nu a înghețat.

★

Nu de mult organizația de partid din gospodărie a ținut o adunare generală. Comuniștii au analizat pe larg toate problemele creșterii producției de legume și zarzavaturi în gospodărie.

Tovarășul Teodor Petruc, director, a arătat în adunare ce măsuri au fost luate de conducerea gospodăriei pentru a crea tinerilor legumicultori condițiile materiale, care să le asigure îndeplinirea angajamentelor luate. Cinstea de a fi evidențiați într-o adunare de partid a revenit acum inginerilor Georgescu Dumitru pentru terminarea reparațiilor la timp și Crăciun Vasile. care este întotdeauna alături de tinerii legumicultori. Din această adunare. însă, secretarul organizației U.T.M. a tras învățătura că elanul tinerilor legumicultori are totuși nevoie de sprijinul mai atent al comitetului organizației U.T.M. El a înțeles că trebuie să meargă mai des pe la secția Conțești.

Entuziasmul la învățătură al tinerilor legumicultori de la gospodăria agricolă de stat Bălteni este tot așa de mare ca și în muncă. Tinerii legumicultori doresc nu numai să-și îndeplinească și să-și depășească angajamentele luate dar să devină buni grădinari, maiștri în meseria lor. Seara, după ce treburile au fost terminate în grădină, îi întîlnești pe toți la lecțiile cursului agrotehnic trienal. N-o să găsești nici unul neînscris la acest curs. Una după alta, lecțiile predate de inginerul Crăciun Vasile și de comunistul Cocoșca Grigore, îmbogățesc cunoștințele viitorilor maiștri în legumicultură. Cele învățate seara la curs sînt aplicate în zilele următoare în practică. Toma Ion, de pildă, a învățat la cursuri cum se face proba de germinație a semințelor și după cele învățate a efectuat această probă cu succes. Dar printre cei setoși de învățătură se mai numără și alții ca Vasile Elena, Mircea Florea, Onciu Titus. Peste doi ani tinerii legumicultori vor absolvi aceste cursuri, îmbogățiți cu cunoștințe care-i vor ajuta la obținerea recoltelor bogate de legume. La Bălteni cresc răsadurile, dar mai repede cresc oamenii.

★

Gospodăria de stat din Bălteni se numără printre cele fruntașe în îndeplinirea planului de producție. Tinerii legumicultori țin la gospodăria lor și doresc ca ea să rămînă tot printre fruntașe și în acest an. „Marca" întreprinderii lor o doresc la loc de cinste și apreciată de consumatori. Legume multe și de bună calitate — iată „marca" secției legumicole pe care și-au ales-o tinerii.

V. HORODENCIUC

LITERATURĂ-ARTĂ

Acum, în zilele cînd lupta împotriva pregătirilor războiului atomic urzit de imperialişti a cuprins masele de sute de milioane de oameni de pe întreg cuprinsul pămîntului, cîntăreţii înflăcăraţi ai popoarelor, scriitorii, îşi unesc pretutindeni glasurile, aducînd astfel o nobilă contribuţie la cauza scumpă a omenirii — apărarea păcii în lume.
Pagina aceasta înmănunchiază cîteva lucrări ale unor scriitori dragi de peste hotare, lucrări răsunînd cu totul deosebit în aceste zile minunate ale Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Nazim Hikmet

Ziditorii

Cîntă cîntece ziditorii,
dar casa nu se-nalţă cum ai cînta un cîntec:
ăsta-i un lucru niţeluş mai greu.

Numai forfotă scînteietoare
e inima ziditorilor,
ca iarmarocul în sărbătoare,
dar şantierul nu e un iarmaroc în sărbătoare.
Şantieru-i din pulbere şi ţărînă,
din noroi, din zăpadă.
Pe şantier glesna ţi se suceşte
şi mîinile-ţi sîngeră.
Pe şantier ceaiul nu-i totdeauna dulce,
nu-i totdeauna fierbinte,
pîinea nu-i totdeauna pufoasă,
oamenii nu sînt cu toţii eroi,
prietenii nu-s credincioşi totdeauna.

Nu se zideşte cum ai cînta,
ăsta-i un lucru niţel mai greu.
Dar construcţia se-nalţă totuşi, se-nalţă.
S-au pus ghivece de flori pe pervazul ferestrelor, la etajul întîi,
păsări sosesc cu soare pe-aripile lor la primul balcon,
În fiece grindă, în fiece piatră,
o inimă bate.

În romîneşte de MARIA BANUŞ

S. DOWELL
Anglia

Pace pentru copii
Premiul I afiş
la concursul internaţional al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor

Konstantin Vanşenkin

— *poet sovietic* —

Cu filmul...

Băiatul, vrînd ca pînă-n seară
S-ajungă-n satul depărtat,
Cu filmu-n săculeţ — povară —
Din timp, maşina a luat.

Da-n cale se ivi o pană...
Şi-atunci, el, săritor ca toţi,
N-a stat pe margini de pomană
Din răsputeri a-mpins la roţi.

Îl istovi această treabă,
Dar călătorii dimprejur,
Cu stimă, de orice-l întreabă,
Întocmai ca pe-un om matur.

...Ies la iveală tabachere
Stîrnind mirosuri de tutun, —
Se-ntrec cu toţii să-i ofere
Ţigări de soiul cel mai bun.

Iar el spunînd ce sarcini are,
Se-ncruntă, cum e necesar;
Dar nu se-atinge de-o ţigare,
Ci ronţăie seminţe doar.

Lăsînd maşina, drumul bate,
Grăbindu-şi pasul singurel.
Cu-aşa povară grea în spate
Nu-i drumul prea plăcut. De fel!

Mergînd el vede clubul numa'
Cu parcul bine cunoscut:
Afişele s-au pus de-acuma,
Biletele s-au şi vîndut.

Ba chiar şi umbra nopţii sură
Se lasă peste flori şi pini...
Aflată-n mare-ncurcătură
Conducerea stă ca pe spini.

Atunci el intră. Mîndru tace.
Primit cu cinste-i de control,
De parcă-n film i-e dat să joace
Chiar lui, cel mai de seamă rol.

Operatoru-apoi se-arată
Strigînd cu glasul lui avan:
— Ei, Leoşa, vom începe-ndată!
E-n regulă! Eşti căpitan!

Dînd de pe fruntea lui senină
Şuviţele de păr zglobiu,
Grăbit, pelicula-n lumină
O cercetează grijuliu.

Pe urmă, răsuflînd oleacă
Îşi şterge fruntea liniştit.
El din cabină nu mai pleacă
De-acum şi pînă la sfîrşit.

...Pe pînză s-a iscat furtuna
Da-n beznă uliţele tac...
La club în sat, ca-n totdeauna
Rulează azi un film pe plac.

În romîneşte de NICOLAE STOIAN

Isidzi Asada

— *poet japonez* —

Nu vom îngădui!

Oraşul nostru-i spulberat în vînt;
Pămîntul fără viaţă, pîrjolit,
I-acoperă pe cei fără mormînt
Şi triste flori din scrum au înflorit —
Oraşul nostru-i spulberat în vînt.

Nu vom îngădui explozii iar,
A treia oară — atomice explozii
Pămîntul să ni-l mistuie-n pojar!

Pe marea noastră — ploi ucigătoare,
Ploi negre, cad pe-al apelor întins;
Pescarii noştri nu mai ies pe mare
Şi cîntecul pe buze li s-a stins —
Pe marea noastră — ploi ucigătoare.

Nu vom îngădui explozii iar,
A treia oară — atomice explozii
Pe marea noastră fără de hotar!

Pe cerul nostru stau, în pîlcuri, norii
Aducători de moarte, grei şi reci;
Vor să ne-ascundă, ameninţătorii,
Lumina, focul soarelui, pe veci —
Pe cerul nostru stau, în pîlcuri norii

Nu vom îngădui explozii iar,
A treia oară — atomice explozii
Pe cerul nostru, altădată clar!

Tot ce-a clădit, trudind prin ani, poporul,
Atîtea bogăţii nenumărate
Şi visuri care-acum îşi-nalţă zborul,
Se află în primejdie de moarte —
Tot ce-a clădit, trudind prin ani, poporul.

Nu vom îngădui — spre zări rostesc —
A treia oară — atomice explozii
Să-ncingă globul nostru pămîntesc!

În romîneşte de ION HOBANA

Anna Kamienska

— *poetă poloneză* —

Varşovia

Ci vino în oraşul care asupra Vistulei'şi-ridică
Acoperişurile sale de deal abrupt şi necuprins
Acolo unde în uzină rup diamantele în sticlă
Şi-n miez de noapte voci de strunguri alcătuiesc un cor nestins
Îşi contenesc locomotive în gări suflările de foc.
Bat rotativele gazeta şi brutăriile coc pită.
Sus, constelaţiile-n fluviu adastă — al zorilor soroc
Iar vîntul, hoinărind prin schele, dă praful varului prin sită
E ceasul zorilor de ziuă. Ies oamenii din schimbul trei.
Dinspre Povisle vîntul fraged încinsa frunte le-o ogoaie.
În scutece îşi înfăşoară cu drag o mamă pruncul ei,
Iar cineva, lăsînd condeiul, lumina stinge peste-o foaie.
Febrilă, ziua se-nfiripă. Deşi e rece, încă sură
Răsar de pretutindeni oameni precum un rîu spumînd avan.
Şi fericirea lor şi visul au doar o singură măsură —
A normelor care-s cuprinse în Planul pentru şase ani!
Din calculele complicate, vulcanic, temerar irumpe
Tot ceea ce e bucurie, tristeţe jertfă şi avînt.
Tot ceea ce-i talent, iubire, entuziasm şi ţeluri scumpe —
Geniul construcţiei Varşoviei — tot ce-i uman într-un cuvînt
Priveşte: viitorul creşte din marmură şi cărămidă,
Pe bulevardele acestea ivite parcă din pămînt.
Îţi pare că oraşul singur spre viaţă a-nceput să tindă
Şi că ruinele Varşoviei asemeni unui Phoenix sînt.
Coloana căreia Slowaki i s-a închinat încrezător,
Coloana cea sub care boii păşteau lipsiţi de orice teamă
Că i-ar surprinde Canaletto cu-al său penel zugrăvitor —
Coloana ceea ţi se pare azi mai înaltă, fără seamăn!
Şi totuşi, totuşi, noul vieţii e tot ce-i mai frumos aci!...
Crescînd, el inimilor noastre le dă virtuţii şi tărie.
Vor pomeni legende omul care în vremuri de urgii
A răsădit printre ruine nădejdea vremii ce-o să vie.
El a ştiut citi-n nisipul căminelor de foc ucise
Şi-n sîngele-ngheţat al celor executaţi de hitlerişti
Sub zidul pieţelor golite de raziile gestapiste —
Chipul de mamă al Varşoviei îngrijorată de răstrişti!
Cu inima sculptată-n chinul de-o jumătate de deceniu
A plîns amar peste ruina înceţoşată-n văl de fum —
Şi-a spus cenuşei varşoviene: „Ridică-te! Poporul-geniu
Reconstruiască-şi patria cum n-a fost niciodată pînă acum!"

În romîneşte de AL. OVIDIU ZOTTA

Ai Ţin

— *poet din Republica Populară Chineză* —

Bun venit anului nou

Anul cel nou vine călare
pe vînt şi zăpadă.
Răsete limpezi răsună pe drum,
Deasupra liniei frontului
e-un giulgiu de fum.
Vin dintr-acolo
Şi din tunelele-n stîncă săpate,
oamenii noştri,
cu ochii uşor infectaţi
şi feţele parcă brăzdate.
Duşmanii turbaţi
zvîrlit-au atîtea tone de-oţel —
Şi totuşi nu ne-au clintit niciodată:
puternică ni-i fortăreaţa,
cu-adînci temelii în pămînt —
puternici sîntem, cunoscînd
că-n spatele nostru e ţara măreaţă — a
strămoşilor noştri.

Trecut-a
încă un an — an de luptă.
Cel nou a sosit, ca un tren
al timpului, care ne poartă
pe drumul cel nou.

Nemărginită ni-e ţara,
acum, sub hlamida-i de nea:
aşteaptă, lin, primăvara
şi plugul menit să întoarcă
brazda, încît tot pămîntul
să fie un mare şi verde
ocean.

Ce drumuri largi, nesfîrşite!
Te duc spre noi sate şi-oraşe,
Te duc printr-o ţară în care
natura de om e schimbată
E-un vast şantier pretutindeni,
păduri de oţel se înalţă —
curînd au să crească din ele
nenumărate uzine.

Anul acesta aduce
un dar pentru oameni noi:
e darul nădejdii.
Pe fiece front construind,
îl vom apăra de primejdii.
Ca stînca de tari, îi vom da
o grea lovitură duşmanului,
încît în genunchi va cădea.
Vom şti s-arătăm vremii noi,
ce creşte atîţia eroi, —
o recunoştinţă deplină.
Vom şti să fim vrednici
de patria noastră, căci sîntem
poporul ei glorios.
Păşind din victorie-n victorie,
să mergem mereu înainte,
Spre marea poporului glorie!

În romîneşte de PETRE SOLOMON

POVESTE DESPRE UN EROU

de Kliment Ţacev

— *scriitor bulgar* —

Dintr-odată zgomotul de afară s-a potolit, parcă strada ar fi fost pustie. Odaia s-a luminat. Raftul cu cărţi de lîngă fereastră şi-a proiectat umbra peste scaunul pe care şedea Grişa. Parcă venit din adîncuri, s-a auzit un bubuit înfundat şi o clipă după aceea lumina s-a stins. Ne-am ridicat şi ne-am lipit frunţile de fereastră. Deasupra noastră, în înălţimi, s-au auzit detunături şi, pînă să ridicăm capetele, au început să cadă rachete. Patru reflectoare s-au înălţat, au pipăit cerul, apoi s-au împreunat într-un singur punct.

— Ce-i astăzi? întrebă Grişa. Ce sărbătoare?

Am socotit repede zilele în gînd.

— 1 iunie.

— Ne-am luat cu examenele şi am uitat totul. În piaţă tocmai a început comemorarea. Mîine e ziua eroilor căzuţi în lupta de rezistenţă împotriva fasciştilor.

Ne pregăteam pentru primul nostru examen şi de douăzeci de zile nu ieşiserăm nicăieri. Voiam ca odată cu terminarea sesiunii să luăm şi diplomele şi să plecăm în acelaşi an în muncă.

— Şi chiar dacă am fi ştiut asta tot nu ne-am fi dus — i-am răspuns eu. Cînd repetăm ultimele probleme care ne-au mai rămas?

Grişa s-a întors la scaunul lui, s-a aşezat greoi, şi a tăcut.

— Am uitat, şi tu şi eu. Prea multe lucruri uităm în ziua de azi.

— S-aprind lumina? Cred că-i timpul să continuăm.

— Nu aprinde! spuse Grişa şi tăcu din nou.

Nu ne-am mai ridicat, cu toate că trebuia să ne apucăm de învăţat.

Mi-ar fi plăcut să stăm în camera luminată numai de becurile străzii. Voiam să mă odihnesc. Ştiam că Grişa s-ar putea să se supere şi de aici am începe să ne contrazicem. Desigur, iar e gata să filozofeze. Reflectorul fulgeră, lumină odaia, şi pieri.

— Deschide fereastra! arătă Grişa cu mîna, fără să ridice capul. E înăbuşitor aici!

M-am ridicat, am aprins lumina, am deschis fereastra şi-am aşteptat să pricep de ce tace Grişa. Pe stradă trecu un tramvai cu un clinchet vesel. În odaie năvăli vîntul nopţii, aducînd mireasmă de tei. Grişa se ridică, se duse pînă la fereastră, şi trase adînc în piept aerul răcoros. Începu să scotocească nervos prin buzunare — căuta ţigările. Porni apoi prin odaie, se aşeză pe scaun şi închise ochii.

...Era în luna iunie, în anul 1943., începu el. Grişa înălţă capul şi pufăi din ţigară. Într-o noapte, au năvălit la noi poliţiştii, m-au arestat şi m-au dus la Direcţia Generală a poliţiei. Cădeam pentru prima oară în mîinile lor Nu ştiam exact pentru ce mă arestaseră. Poate pentru că eram membru al BONS*. Sau poate pentru că în ultimul timp veneau să doarmă la mine cîţiva tovarăşi. Pe vremea aceea, în oraş se făceau foarte des blocade poliţieneşti. Casele ilegale erau descoperite şi pînă să fie găsite altele, se foloseau odăile tovarăşilor necunoscuţi de poliţie. Aşa fusese folosită şi camera mea.

Eu nu luasem parte, în mod deosebit, la munca ilegală. Eram membru al BONS-ului, participam la acţiunile de masă, dădeam ajutor, primeam sarcini neînsemnate pe care le îndeplineam totdeauna cu conştiinciozitate. Şi, recunosc că m-am cam speriat.

Văd şi acum străzile pe care m-au dus. Erau străzi întunecoase, pustii. Pe la colţuri şi în ganguri se despărţeau îndrăgostiţii. Un beţiv zări grupul nostru, salută poliţiştii şi se luă după noi.

— Domnule majur, lasă omul — exclamă el, morfolind. Îl cunosc, e om cumsecade, nu fură.

Nu-şi dădea seama de ce sînt arestat. Mă luase drept un răufăcător. Agentul înjură, rînji la el, dar beţivul continuă să se ţină după noi, voind morţiş să-i explice ceva. Dar se lovi de un pom, se rezemă de el şi începu să îngîne un cîntec trist, macedonean. Cîntecul se izbi de casele adormite, amestecîndu-se cu tropăitul poliţiştilor.

M-au închis într-o celulă strîmtă. În tavan pîlpîia lumina slabă a unui bec. Am şters cu piciorul podeaua, voind să mă aşez, dar m-am ridicat numaidecît. Pe jos era o bucată de pînză îmbibată cu sînge. Sînge negru, uscat. Deşi fusesem înştiinţat înainte de toate grozăviile şi eram sigur că aici nu mă aşteaptă nimic bun, un glas lăuntric îmi spunea: „poate pe tine nu te vor tortura!" Dar am înţeles că totuşi... Şi-mi închipuiam că voi sfîşia bucăţi din hainele mele ca să-mi opresc sîngele gîlgîind... M-am înfiorat! Mă aşteptam în fiecare clipă să fiu chemat la interogatoriu şi să înceapă tortura.

Dar nu venea nimeni...

M-a trezit înjurătura grosolană a unui poliţai. Se căznea să tragă zăvorul, dar nu mergea. Am sărit repede şi m-am ghemuit, speriat. Ştiam că vin după mine. Uşa s-a deschis şi în celulă a fost azvîrlit un om stîlcit în bătaie. Nu se mai arătă nimeni. Zăvorul zdrăngăni din nou şi paşii se pierdură pe coridor.

Omul din faţa mea era prăbuşit cu capul la pămînt. Nu-i vedeam faţa. Era bine îmbrăcat, dar hainele mototolite arătau limpede că e de multă vreme închis. Una din mîini era întinsă înainte şi pe ea se vedeau urme de arsuri. Era o mînă puternică, bătătorită. Poate că a fost cîndva fochist. Cracul stîng al pantalonului era suflecat, iar laba şi o parte din picior erau legate cu o fîşie de pînză, pe alocuri pătată de sîngele care străpunsese bandajul. Cîteva minute omul rămase nemişcat, apoi se zvîrcoli şi începu să-şi strîngă degetele.

Şedeam ghemuit lîngă fereastră şi nu ştiam ce să fac. Eram tare speriat. La început cînd auzisem zgomot pe coridor, crezusem că vin să mă ia pentru interogatoriu, apoi — că necunoscutul este mort. Geamătul lui slab m-a făcut să-mi vin în fire. Trebuia să-l ajut.

L-am întors pe spate, am muiat batista în apă şi am început să-i şterg obrazul. I-am ridicat părul năclăit de sînge şi i-am şters fruntea.

Era un om tînăr, blond. Să fi avut douăzeci şi opt de ani. Faţa îi era toată mînjită de sînge, ochiul drept întredeschis. Doar pielea de pe osul nasului şi o fîşie îngustă de pe frunte mai păstraseră culoarea pielei omeneşti. Dar şi asta era o culoare cenuşie, de o paloare rece, cadaverică. Urechile îi erau pe jumătate arse.

M-am cutremurat. Am simţit că mîinile ezită să se atingă de el, ca să nu-i pricinuiască vreo durere. Am văzut cum batista se usucă repede. M-am ridicat, am înmuiat-o din nou şi fără s-o mai storc, i-am învelit faţa. S-a mişcat. Mi-am dat seama că acest lucru l-a înviorat puţin şi, mai liniştit, am început să şterg sîngele.

Deodată mă apucă de mînă. Mai avea putere. A întredeschis gura.

— Tu eşti Damiane? — murmură el.

— Eu sînt — minţii.

— Luaţi şapirograful şi materialele din „Asparuh" şase. E descoperită.

Aiura.

— Ce materiale? — m-am aplecat către dînsul.

Brusc înălţă capul. Ochii lui îngheţaţi, cenuşii, mă străpunseră. Am rămas aşa, faţă-n faţă, cîteva clipe. Apoi privirile i se schimbară, devenind blînde, duioase.

— Ce este, te-ai speriat? Nu te teme. Nu mi se întîmplă pentru prima oară! spuse el cu voce răguşită.

Nu mă speriasem. Nu, asta nu era frică, mai curînd era un fel de groază la gîndul că şi cu mine s-ar putea întîmpla la fel.

— Eşti pentru întîia oară aici, nu-i aşa?

Am încuviinţat din cap.

Înţelesese bine ce se întîmplă cu mine. Am simţit cum degetele lui îmi strîngeau mîna.

— Adevărat, e cumplit. Aici, cum vezi, nu se glumeşte.

Şi-mi zîmbi. Am înţeles asta din ochii lui. Faţa stîlcită nu putea zîmbi, doar colţurile gurii se ridicau uşor. M-a privit iar şi am văzut în ochii lui un fel de milă. Ca şi cum mi-ar fi fost un vechi prieten zise:

— Ei, dacă eşti bătut, sigur că trebuie să te doară, continuă el. Ţipi şi atîta tot. Dacă mergi pe stradă şi te calcă un camion, tot te doare, nu-i aşa? Te doare, oho!

Am dat din nou din cap.

— Atunci începi să vorbeşti despre tot ce ştii, despre tot ce ai auzit, despre tot ce nu ştii? Nu, nu-i aşa? Şi aici e la fel. Ei te vor bate, tu vei strînge fălcile, vei ţipa şi atît. Nu se poate să te doară mai mult decît atunci cînd te calcă un camion. Dar nu vei trăda! Asta-i lege! Trădător nu trebuie să fii! şi în priviri scăpăra o mîndrie ascunsă.

Mă înviorasem şi eu. Teama, spaima, îmi trecuseră. Ceea ce spunea necunoscutul era foarte adevărat şi acţiona asupra mea ca o binefacere. Am înţeles că-i este greu, dar vorbeşte astfel cu mine ca să mă încurajeze, să mă însufleţească. Nu ştiam cum să-l ajut, cum să-i alin durerile. Încercă să se ridice. Suspină surd. Privi carcera, văzu apa şi mă rugă:

— Dă-mi...!

Mîinile apucară cana. Mă uitam la el cum bea însetat, cum picuri mari de apă i se prelingeau pe gîtul gol şi-mi părea rău că nu aveam apă rece, curată. A respirat adînc, a înghiţit aer, şi faţa iar i s-a crispat de durere. Privirile-i deveniseră din nou reci şi străpungătoare. Îşi îndoi piciorul şi pipăi pansamentul.

— Înseamnă că ei ţin să mai trăiesc; vor să smulgă ceva de la mine! — murmură el printre dinţi şi deschise ochii. Nu, nu vor smulge nimic! Nimic!

— Aiurezi! îndrăznii eu să-l previn. Aiurezi!

Se oţărî, mă privi cu asprime şi cu oarecare neîncredere.

— Aiurez? Cine ţi-a spus că aiurez?

— Am auzit doar...

— Ce-am spus — zi! se ridică într-un cot de parcă n-ar fi fost cu puţin înainte în nesimţire. Privirile lui mă fulgerau.

Mă hotărîi să-i spun totul.

— Ai vorbit de „Asparuh" şase, de materiale, de şapirograf.

Cu toate vînătăile pe care le avea, faţa-i făcu o grimasă înfiorătoare. Degetele i se strînseră în pumn şi un oftat scurt scăpă din piept. Tăcu. Amuţii şi eu. Nu-mi dădeam seama dacă făcusem o greşeală spunîndu-i aceste lucruri. El îşi rezemă capul de zid şi închise ochii. Trecură aşa cîteva minute.

— Cine ne-a trădat? murmură el şi deschise ochii, de parcă ar fi vrut să afle de la mine adevărul. Cine ne-a trădat? — repetă el şi ochii-i scăpărară reci, mînioşi.

Apoi se lăsă pe podea şi se linişti.

— Zi, am aiurat? făcu el după puţin timp. În glas avea parcă o anumită linişte ascunsă. În privinţa locuinţei am pomenit o stradă oarecare. Acolo nu-i nimic, ai înţeles. Am spus o stradă şi un număr fără să-mi dau seama.

Nu ştiam ce să-i răspund. M-am dat cîţiva paşi îndărăt şi m-am rezemat de peretele celălalt. Am înţeles: a fost trădat şi voiau să afle de la el lucruri importante. Poate că este un partizan care a coborît în oraş să cerceteze situaţia, poate că e legătura unui detaşament de partizani, poate că e un tovarăş cu munci de răspundere, căutat de multă vreme de poliţie. Aş fi vrut să-l întreb cine e, cum îl cheamă, de cînd este închis, ce vor să afle de la el poliţiştii, de ce îl învinuiesc, pentru ce este arestat... Dar n-am cutezat. Ştiam că nu-mi va răspunde nimic.

El privea fără să se mişte becul chior din tavan şi respira greu. În priviri avea un fel de îndrăzneală dură.

Am înţeles că nu trebuie să-i vorbesc şi m-am ghemuit într-un colţ.

— Dormi? m-a trezit glasul lui.

Am ridicat capul. Sta cu spatele la mine şi se căznea să facă ceva.

— Ajută-mă să-mi dezleg piciorul. Trebuie să termin într-un fel... spuse el cu răceală şi hotărîre.

Am început să desfac pansamentul însîngerat.

— L-ai dezlegat? întrebă el gemînd. Ai terminat, l-ai desfăcut?

Am crezut că voia să-şi panseze piciorul din nou şi mă grăbeam, dar mîinile nu mă ascultau. M-am oprit şi am început să caut nişte cîrpe curate pentru a-l pansa din nou. Am încercat să rup o fîşie din cămaşa mea.

— Ce faci? — strigă el supărat.

— Păi, pentru pansamentul nou, după asta...

— Nu-i nevoie, nu-i nevoie, lasă, eu singur... Ei nu vor şti nimic.

Ce nu era nevoie şi ce nu vor şti, nu-mi puteam da seama. El începu să desfacă fîşia însîngerată şi cu mîinile tremurînde să arunce într-o parte pansamentul desfăşurat. Deodată mîna-i căzu neputincioasă. Rămase aşa o clipită şi mă privi. De-ai şti cîtă durere şi cît chin erau în ochii lui!... Se uită din nou prin celulă, apoi privirea i se fixă pe fereastră. Aerul nopţii pătrundea înăuntru şi ne înviora feţele.

— Ce frumos miroase! şopti el.

— Cine? mă minunai eu.

— Teii! Desigur sînt tei pe aproape. Am respirat adînc şi abia acum am simţit că într-adevăr boarea nopţii aducea mireasma teilor. M-am ridicat şi am pornit spre fereastră.

„În faţa mormîntului tatălui"
de tînărul sculptor bulgar IVAN BLAJEV

— Vezi dacă sînt tei jos — mă rugă el. Sînt tei sau mi s-a părut? Cît aş vrea să mă uit şi eu pe fereastră, dar nu pot. Du-te tu şi uită-te şi pentru mine. Spune-mi tot ce vezi.

M-am dus la fereastră. Nu era prea înaltă şi se putea privi prin ea totul. M-am prins de gratii. Erau reci. Jos nu se vedea nimeni. Numai felinarele luminau şi strada largă părea lungă, fără sfîrşit. Un tramvai întîrziat se retrăgea la depou. Două pisici au tăiat drumul şi s-au pierdut undeva în întuneric. Înghiţeam cu sete aerul nopţii şi voiam să fiu departe de locul unde mă găseam — să sar pe fereastră şi să mă pierd în întuneric. Ce frumoase sînt asemenea nopţi la ţară!... Vedeam căsuţa noastră cu cei doi chiparoşi în faţă, cu teii de lîngă gard, iar eu cu necunoscutul din celulă stînd de vorbă pe bancă. Auzeam chiar şi vocile noastre precizîndu-se în liniştea din jur... simţeam în mîinile mele răceala gratiilor.

— Acum şi în satul nostru au înflorit teii. Ieşi în zori de zi şi te opreşti sub umbra lor, iar sus zumzăie albinele. Se reped de la o floare la alta, cîntă, iar jos, ca un nor mare, cade pulberea aurie.

Necunoscutul parcă aiura din nou. În vocea lui se simţea un fel de durere pe care el încerca s-o ascundă.

M-am întors. Era întins pe spate, muşcîndu-şi buza de sus. Faţa umflată şi imobilă pălise şi mai mult. Îşi înfipsese mîinile în reverele hainei iar piciorul rănit, învălătucit în cîrpele pansamentului, tremura uşor. Am priceput că făcuse ceva îngrozitor. M-am repezit la el. Din talpă şiroia sîngele. Îşi desfăcuse rana şi provocase o hemoragie cumplită. Rana era înfiorătoare. Poliţistul îl izbise cu vîrful vergelei de fier, desvelindu-i osul.

Am început să bat cu pumnul în uşă şi să strig. Nu se arăta nimeni. M-am apropiat iar de el şi am încercat să-i opresc hemoragia. Sîngele şiroia printre degetele mele, prin bandaje şi umezea podeaua celulei. Necunoscutul deschise ochii şi mă privi. Îmi zîmbi chiar.

— Pleacă de aici! porunci cu voce înceată. Nu trebuie să afle nimic de la mine! Nu trebuie!

Abia vorbea. Vocea-i răguşită se stingea pe nesimţite.

— Nu, nu trebuie, du-te de aici! Infamul acela a vorbit... Vor acuma de la mine... Pot să mă stăpînesc... dar aiurez...

Nu auzeam ce-mi vorbeşte, deoarece mă chinuiam să-i înfăşor pansamentul ud pentru a-i strînge rana. Am simţit cum trupul se relaxează încet. Îmi muşcam buzele să nu plîng. O ură neputincioasă mă înăbuşea. Voiam să-l ajut, să-l scap, dar îmi dam seama că nu pot. Mă simţeam vinovat de moartea lui. Dacă nu i-aş fi spus că aiurează, desigur că n-ar fi făcut lucrul ăsta...

— Tovarăşi — strigă el, — şi vocea lui, limpede şi curată a cutremurat întreaga clădire.

— Tovarăşi — repetă el, dar ceva în vocea lui se frînse.

— Tovarăşi — de abia se auzi a treia chemare.

Am înţeles că se terminase şi că voia să ne spună ceva nouă, tuturor acelora ce eram închişi în celule în această noapte.

M-am aplecat asupra lui — dar nu mai respira. M-am dus din nou la uşă şi am început să bat şi să urlu.

Nu ţin minte cît timp am bătut în uşă. S-a deschis — şi în celulă au pătruns doi poliţişti.

— Moare un om aici! Ajutaţi-mă, am izbutit să spun, dar o izbitură puternică m-a făcut să mă îndoi. Un al doilea pumn m-a azvîrlit în fundul celulei. Am simţit că mă prăbuşesc. M-am lovit cu capul de ciment şi mi-am pierdut cunoştinţa. Cînd am deschis ochii, se luminase de ziuă. În celulă nu era nimeni Doar o băltoacă de sînge negru lîngă uşă...

Grişa se ridică, îşi aprinse o ţigară. Tăcu. Tăceam şi eu. În încăpere se făcu linişte adîncă. După asta, se duse la masă, se aşeză, îşi rezemă capul în mîini şi căzu pe gînduri.

Deodată, parcă amintindu-şi ceva, îşi răsfoi notiţele.

Eram în ajunul examenelor.

În romîneşte de GHEORGHE DINU

* BONS — organizaţie antifascistă a studenţilor bulgari.

Viața U. T. M.

Hotărîrile prind viață

La adunarea de dare de seamă și alegeri din organizația noastră, utemiștii au expus atîtea idei și propuneri prețioase încît comitetul a trebuit să chibzuiască temeinic cum să-și planifice munca pentru ca ele să fie traduse în viață.

În planul vechiului comitet al organizației de bază U.T.M., întocmit pînă la 31 martie, erau prevăzute unele acțiuni bune dar care n-au fost toate îndeplinite, acțiuni despre care utemiștii au vorbit în mod critic în adunarea de alegeri. Iată de ce în ședința de comitet ținută după alegeri, noi am extras acele propuneri care necesitau o rezolvare imediată, pe baza cărora am întocmit o completare la vechiul plan, rămînînd ca la sfîrșitul lunii să redactăm planul pe o perioadă de trei luni.

Propunerile utemiștilor au și început să prindă viață. Gospodăria noastră de stat cuprinde trei sectoare importante: zootehnic, pomicol și agricol. Mai mult ca de orice, tinerii noștri sînt preocupați de îndeplinirea planului de producție în toate sectoarele. Utemiștii urmează exemplul comuniștilor străduindu-se printre primii în întrecere. Ei au antrenat în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, aproape întreg tineretul. Pînă acum cîtva timp însă, mai existau în unele sectoare din gospodăria noastră tineri care nu-și îndeplineau sarcinile de plan. Despre această problemă s-a discutat viu în adunarea generală de alegeri. Utemiștii au cerut comitetului nou ales să ia măsurile necesare în vederea realizării planului de către fiecare tînăr în parte. Comitetul organizației a căutat mai întîi să cunoască care sînt cauzele care determină rămînerea în urmă a unor tineri. Cu Bertea Gheorghe și Vasile C. Marcu — mulgători — membrii comitetului au stat de vorbă de mai multe ori, explicîndu-le unde duce indisciplina în producție. Acum, săgeata de pe graficul de producție în dreptul utemistului Bertea și a tînărului Marcu indică îndeplinirea de către ei a planului de producție.

În lupta pentru educarea tinerilor în spiritul disciplinei conștiente, comitetul organizației de bază U.T.M. a fost ajutat de comuniști. Tovarășul Bonta Constantin responsabilul brigăzii nr. 1 din sectorul zootehnic, de exemplu, s-a ocupat îndeaproape de activitatea tinerilor din brigada sa și, prin exemplul său personal, a contribuit ca toți cei 7 utemiști din brigadă să fie fruntași.

Gospodăria noastră, ca de altfel toate gospodăriile de stat din țară, se dezvoltă tot mai mult an de an. Creșterea fiecărui sector al gospodăriei în parte impune noi cunoștințe tinerilor. Vechiul comitet al organizației de bază U.T.M. a vădit o preocupare pentru ridicarea calificării tinerilor. Noi continuăm să ne preocupăm îndeaproape ca tinerii să participe cu regularitate la cele două cursuri tehnice ce funcționează în gospodărie. Utemiștii Matilda Turinschi, care a obținut titlul de „cea mai bună mulgătoare", Coștras Vasile, „cel mai bun îngrijitor de viței" și Zorilă Mihai „cel mai bun tractorist" sînt exemple demne de urmat pentru tinerii din gospodărie.

Vechiul comitet s-a ocupat în prea mică măsură de organizarea timpului liber al tineretului. Utemiștii au cerut să existe mai multă preocupare în această direcție. În hotărîrea adoptată de adunare, s-a pus un deosebit accent pe activitatea culturală. Acum, noi am început să organizăm reuniuni tovărășești. O astfel de reuniune a avut loc la începutul lunii martie, iar la reuniunea care va avea loc la sfîrșitul lunii acesteia, tinerii vor avea ocazia să asculte recenzia romanului „Un om între oameni" de Camil Petrescu.

Înainte, în gospodăria noastră exista o brigadă artistică de agitație. Brigada își trăia viața numai cînd tractoriștii erau în stațiune. Și aceasta e lesne de înțeles: brigada artistică cuprindea numai tractoriști. Noul comitet a început munca de reorganizare a brigăzii artistice. Din brigadă vor face parte tineri din toate sectoarele de muncă. În timpul campaniilor agricole tinerii din brigadă vor prezenta programe artistice la subsecțiile gospodăriei noastre.

Cu ajutorul utemiștilor, noi am început să îmbunătățim munca și în alte sectoare. Ziarele se împart acum cu regularitate abonaților, iar în unele sectoare, ca de pildă, sectorul mecanic, presa se citește zilnic în colectiv. Clubul este acum frecventat de mai mulți tineri, iar numărul celor care solicită cărți de la bibliotecă crește pe zi ce trece.

Aceștia sînt doar primii pași făcuți pentru traducerea în viață a hotărîrilor luate în adunarea de dare de seamă și alegeri. Propunerile făcute de utemiști în adunare rodnică trebuie să fie munca noastră în viitor! Cît spirit de organizare și spirit critic trebuie să manifestăm noi pentru îndeplinirea hotărîrilor adunării generale! De toate acestea mi-am dat seama mai bine după realegerea mea în comitet. Ca secretar al vechiului comitet, am lucrat sectar, nu am antrenat în muncă pe toți membrii comitetului. Și aceasta a contribuit la existența lipsurilor criticate de utemiști în adunare.

Perspectivele muncii în gospodăria noastră sînt mari, iar propunerile utemiștilor sînt prețioase. Munca colectivă pe care am început s-o ducem, cu siguranță că va da roade. Ne vom strădui ca planul pe care-l vom întocmi înainte de plecarea tractoriștilor pe ogoarele gospodăriei, să cuprindă acțiuni care să contribuie și mai mult la educarea tinerilor și mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor gospodăriei.

Grupele utemiste care vor fi organizate pe brigăzi de tractoriști, vor trebui să contribuie în mod real la desfășurarea activității organizației. Antrenarea tuturor tinerilor la viața de organizație, se va realiza printr-o muncă susținută de la om la om. Rusu Ilie, membru în comitet, a primit deja sarcina să se ocupe de unii tineri care lipsesc nemotivat de la adunările generale.

În sectorul zootehnic muncesc mulți tineri, puțini însă dintre ei sînt utemiști. Organizația va trebui să se ocupe de fiecare în parte, să desfășoare în rîndul lor o largă muncă politică, să-i pregătească pentru a deveni utemiști.

Numeroși tineri zilieri lucrează în sectorul pomicol. Influența organizației trebuie să se simtă și acolo mai mult ca pînă acum. Vom urmări atent activitatea lor în producție pentru că, în primul rînd, munca contribuie la educarea tinerilor; îi vom antrena în acțiunile organizației noastre, îi vom invita la unele adunări generale deschise etc.

Comitetul e hotărît să muncească mult mai bine decît pînă acum, să țină seamă de criticile, de propunerile și sugestiile utemiștilor. Pentru a desfășura o muncă mai temeinică vom cere și pe mai departe ajutorul comuniștilor. Sîntem convinși că munca din organizația noastră va lua un avînt și mai puternic.

PETRE BRADAȚEANU
secretarul comitetului org. de bază U.T.M. G.A.S. — Ițcani

AJUTORUL UTEMIȘTILOR

Sfatul popular al comunei Liveni, raionul Săveni, regiunea Suceava, avea în plan amenajarea unui umbrar pentru adăpostirea vitelor în timpul căldurilor mari din lunile de vară. De un mare ajutor în această privință au fost utemiștii care sînt participanți activi la toate acțiunile întreprinse în comună. Ei au luat inițiativa să sprijine amenajarea acestui umbrar.

Cu cîtva timp în urmă, utemiștii din Săveni au săpat gropile necesare pentru plantarea puieților.

În această muncă s-au remarcat utemiștii Chiroșcă Dumitru, Ilie Gheorghe, Buldum Nicolae și Ciobanu Nicolae care au săpat un număr de 23 gropi.

Corespondent,
MARIA TIMOFTE

Pe întrecute

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — La fabrica „Ardealul" din orașul Carei există două brigăzi utemiste. Ele sînt cunoscute pentru realizările obținute lună de lună.

Utemistul Fabian Gheorghe, responsabilul brigăzii nr. 2, luptă de multă vreme pentru a o lua înaintea celor din brigada 1-a. Nu se întîmplă însă tocmai așa. Cresc în brigada sa succesele, cresc și dincolo, la cei din brigada 1-a. Dar rezultatele de acolo sînt duble.

Așa s-a întîmplat și luna trecută.

Împreună cu membrii brigăzii, Fabian lucrează la secția de extracție a uleiului din turtele de floarea soarelui.

Discutînd într-o consfătuire, tinerii de aici au ajuns la concluzia că dacă s-ar reduce consumul specific la benzină și pierderile de ulei, ei ar realiza, pe lîngă o extracție mai mare de ulei și economii în valoare de cel puțin 1500 lei lunar.

Căile pentru a atinge această țintă nu erau prea grele: mai multă atenție la procesul tehnologic — în timpul spălării materiei prime și golirea aparatelor la timpul potrivit.

Responsabilul a urmărit regulat realizările. A stat de vorbă și cu Achim Iosif și cu Kiss Ludovic. Toți se țineau de cuvînt.

Cînd s-a încheiat luna, rezultatele au fost neașteptate. Brigada avea extrase peste plan 4 tone de ulei, iar economii obținuse — pentru prima dată 3020 lei.

„Am obținut cu o tonă de ulei mai mult ca luna trecută" își spunea responsabilul. De bună seamă că le-am luat-o înainte celor din brigada 1-a".

Rezultatele celor din brigada 1-a aveau să-l pună însă pe gînduri pe tînăr. Brigada 1-a obținuse 8 tone de ulei brut peste plan. Este adevărat că munca este alta la presă. Dar și planul este mai mare.

Fabian se duse să se intereseze cum au lucrat ceilalți și de data asta. Dădu cu privirea de Barat Ludovic — responsabilul brigăzii a 2-a și merse spre el.

— Ce-ai mai născocit, Ludovic, de m-ai întrecut și acum?

— Ce vrei! Ți-am spus doar de la început că vom folosi la maximum cele 480 minute de lucru și metoda sovietică Jandarova, de preluare a mașinilor din mers...

— Atît?

— Nimic mai mult! Organizarea judicioasă a lucrului te ajută să faci multe. Întreabă pe fiecare membru din brigada mea. Și pe Horn Ion și pe Murvai Paul și pe oricine. Niciunul nu are mai puțin de 35 la sută depășire.

...Au trecut peste 10 zile de atunci. Fabian și tovarășii săi folosesc din plin cele 480 minute și metoda Jandarova. Rezultatele celor două brigăzi sînt egale. Două tone de ulei peste plan au dat amîndouă brigăzile pe decada I-a a lunii martie.

Cine va cîștiga?

„Harnici utemiști — îi auzi pe cei mai în vîrstă spunînd — cînd își pun ceva bun în minte să facă, păi nimic nu-i poate opri".

Gestionarul utemist Cicu Ioan

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

La cooperativa din comuna Lerești, raionul Muscel, regiunea Pitești, este gestionar utemistul Cicu Ioan. El se ocupă cu multă grijă de aprovizionarea cooperativei cu mărfuri de sezon. In același timp el ține seamă și de cerințele țăranilor muncitori, de mărfurile căutate de aceștia.

Broboadele erau mult căutate de țărăncile muncitoare. De asemenea erau mult căutate și stofa de haine, sibir, stămburi, încălțăminte și altele.

De toate acestea, utemistul Cicu Ioan a ținut seamă. Mare a fost bucuria țăranilor muncitori cînd au aflat prin stația de amplificare a comunei, că la cooperativă au sosit mărfuri de care au nevoie. Ei au mai primit vestea că la cooperativă au sosit și alte mărfuri — diferite unelte agricole.

Țăranii muncitori din comuna Lerești sînt mulțumiți de cooperativă, de gestionarul ei care se ocupă cu multă dragoste de cerințele lor.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la tratatul de stat cu Austria

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

În ultima vreme au avut loc la Moscova două noi întrevederi între ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov și ambasadorul Republicii Austriece la Moscova, dl. N. Bischoff, în problema tratatului de stat cu Austria și anume la 14 martie și la 24 martie.

Cu prilejul întrevederii din 14 martie, ambasadorul Austriei, dl. N. Bischoff, a remis ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, următorul răspuns al guvernului Austriei la propunerile guvernului sovietic din 8 februarie a.c., în problema austriacă.

„Guvernul federal a constatat cu satisfacție că Uniunea Sovietică acordă o mare însemnătate reglementării problemei austriece, problemei restabilirii independenței depline a unei Austrii democrate, în conformitate cu interesele menținerii și întăririi păcii în Europa. El constată cu satisfacție că Uniunea Sovietică consideră nejustificată orice nouă tergiversare a problemei încheierii tratatului de stat cu Austria.

În legătură cu punctul I.

Guvernul federal salută orice asigurare și garantare eficientă a independenței și libertății Austriei împotriva atentatelor de oriunde ar porni ele și prin aceasta și împotriva primejdiei unui anschluss.

În legătură cu punctul II.

Guvernul federal a declarat în repetate rînduri cu toată claritatea, că Austria nu intenționează să adere la alianțe militare sau să admită crearea pe teritoriul său a unor baze militare. Guvernul federal este gata să procedeze la un schimb de păreri în legătură cu forma, în care, în anumite condiții, ar putea fi făcută o declarație nouă.

În legătură cu punctul III.

Guvernul federal este de asemenea convins că rezolvarea definitivă a problemei austriece poate fi găsită la o conferință a tuturor puterilor interesate, cu participarea Austriei. El consideră însă că în prealabil problemele specificate la punctele I și II trebuie elucidate în așa măsură încît o asemenea conferință să ofere perspective pentru realizarea rapidă a unui rezultat concret.

Guvernul federal consideră că o discutare separată a tratatului de stat de către cele patru puteri cu participarea Austriei, ar duce la încheierea cu succes a tratatului".

În legătură cu aceasta, la 24 martie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul austriac dl. N. Bischoff și i-a remis următorul răspuns al guvernului sovietic la declarația sus amintită a guvernului Austriei.

„Luînd cunoștință de răspunsul guvernului Austriei din 14 martie, guvernul sovietic constată cu satisfacție că guvernul Austriei este de acord cu părerea guvernului sovietic că reglementarea problemei austriece, a problemei restabilirii independenței depline a unei Austrii democrate trebuie să fie în conformitate cu interesele menținerii și întăririi păcii în Europa.

Venind în întîmpinarea dorințelor guvernului austriac, guvernul sovietic consideră necesar să dea noi lămuriri în legătură cu problemele ridicate în răspunsul guvernului Austriei.

În legătură cu punctul I.

Guvernul sovietic ia notă de declarația guvernului Austriei că el salută orice asigurare și garantare eficientă a independenței și libertății Austriei împotriva primejdiei unui anschluss sau a atentatelor de oriunde ar porni ele.

De aici rezultă necesitatea luării unor măsuri reale, ținîndu-se seama de planurile existente de remilitarizare a Germaniei occidentale care agravează primejdia înghițirii Austriei (anschluss).

În această ordine de idei este necesar să se examineze problemele privind termenele retragerii trupelor celor patru puteri de pe teritoriul Austriei, precum și măsurile care trebuie luate în viitor în cazul ivirii unei primejdii directe a anschlussului.

În legătură cu punctul II.

Guvernul sovietic interpretează declarația guvernului austriac, potrivit căreia Austria nu intenționează să adere la alianțe militare sau să admită crearea pe teritoriul său a unor baze militare în sensul că guvernul Austriei este de acord cu punctul 2 din propunerile guvernului sovietic din 8 februarie a.c. în această problemă.

Guvernul sovietic este gata ca, potrivit dorinței guvernului austriac, să discute problema privind forma în care ar putea fi făcută o declarație corespunzătoare din partea Austriei, în legătură cu această problemă.

Guvernul sovietic reafirmă necesitatea ca guvernele S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. să-și asume la rîndul lor obligații corespunzătoare.

În legătură cu punctul III.

Venind în întîmpinarea dorințelor guvernului austriac, guvernul sovietic este de acord ca la conferința celor patru puteri, cu participarea Austriei, problema tratatului cu Austria să fie discutată separat.

Moscova, 24 martie 1955".

În afară de aceasta, V. M. Molotov a făcut domnului N. Bischoff următoarea declarație verbală:

„Guvernul sovietic a luat cunoștință, din declarațiile date publicității ale cancelarului Austriei, dl. J. Raab, de atitudinea lui pozitivă față de posibilitatea venirii la Moscova pentru a discuta problemele legate de încheierea tratatului de stat cu Austria.

Luînd în considerație declarațiile susmenționate ale d-lui Raab și considerînd că este de dorit stabilirea unui contact personal între conducătorii Uniunii Sovietice și Austriei, guvernul sovietic ar saluta sosirea într-un viitor apropiat la Moscova a cancelarului Raab, precum și a altor reprezentanți ai Austriei pe care guvernul austriac ar considera oportun să-i trimită la Moscova în acest scop".

Ambasadorul Bischoff a promis să aducă neîntîrziat la cunoștința guvernului Austriei acest lucru.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului

● *Tineretul din Polonia sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului. Această săptămînă se desfășoară sub semnul pregătirilor intense în vederea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.*

În cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului în țară au fost organizate numeroase adunări și reuniuni. La Cracovia a avut loc o întîlnire a tinerilor constructori și muncitori de la combinatul metalurgic „V. I. Lenin" cu Jacques Denis, secretar general al Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

La adunări și mitinguri tinerii și tinerele din Polonia democrat-populară își iau angajamente socialiste pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor pe anul 1955 — ultimul an al planului pe șase ani din Polonia. Ei se pregătesc intens în vederea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

● *Tineretul cehoslovac sărbătorește pe larg Săptămîna Mondială a Tineretului. În sala de concert „Lucerna", una din cele mai mari din Praga, a avut loc un miting de masă organizat de Comitetul din Praga al Uniunii Tineretului Cehoslovac.*

Jaroslav Heina, secretar general al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, a vorbit despre năzuința unanimă a tineretului cehoslovac de a-și consacra toate eforturile construirii socialismului, întăririi prieteniei și solidarității cu tineretul din toate țările.

Participanții la miting au fost salutați de reprezentanți ai tineretului polonez, german și austriac.

● *Ziarele din Republica Populară Democrată Coreeană publică materiale în legătură cu Săptămîna Mondială a Tineretului.*

Ziarul „Nodon Sinmun" a publicat articolul „Unitatea de luptă a tineretului" semnat de Kim Gi Su, vicepreședinte al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea.

Ziarul „Minciu Cioson" în articolul intitulat „Prietenia și unitatea de nezdruncinat a tineretului iubitor de libertate" scrie că tinerii și tinerele din R.P.D. Coreeană întăresc și lărgesc legăturile cu tineretul democrat de multe milioane din întreaga lume.

Tineretul chinez se pregătește pentru Festival

La 24 martie ziarele chineze au publicat o hotărîre a Federației Tineretului Democrat din întreaga Chină cu privire la pregătirile desfășurate de tineretul chinez pentru a participa la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

În hotărîre se spune, printre altele, că Federația Tineretului Democrat din întreaga Chină salută și sprijină cu căldură hotărîrea Federației Mondiale a Tineretului Democrat și a Uniunii Internaționale a Studenților cu privire la organizarea la Varșovia, între 31 iulie și 14 august a.c., a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Cinstim prin fapte sărbătoarea tinereții

E Săptămîna Mondială a Tineretului. Pretutindeni, în toate orașele și satele patriei noastre, mii și mii de tineri muncitori, țărani muncitori, studenți și elevi își exprimă prin muncă încrederea lor în cauza dreaptă a păcii.

Utemistul Maricel Pîrlea de la Combinatul forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei lucrează cu entuziasm la mașina troliu, transportînd în fiecare zi, peste normă, 20 metri cubi de bușteni. El s-a angajat ca în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului să pună în funcțiune la combinatul lor, un troliu care era defect. Muncind cu rîvnă, peste orele de lucru, a reușit să se țină de cuvînt. (Foto I)

★

La marginea cartierului Dudești-Cioplea, în raionul Tudor Vladimirescu din București se află o baltă care acoperă o suprafață de aproape 20 hectare. Balta aceasta a adus întotdeauna pe vremea ploilor, multe pagube cetățenilor din cartier care cultivă legume și zarzavaturi pe loturile din jurul ei. In luna din urmă, sfatul popular raional a pornit lucrări pentru secarea bălții, cerînd sprijinul în acest sens și comitetului raional U.T.M. Zilnic, zeci și sute de utemiști au venit să dea ajutor la săparea canalului de secare a bălții. Și iată că s-au făcut ultimele săpături — asta înseamnă sfîrșitul bălții. Fotografia nr. 2 redă un aspect al muncii pe care, în mod voluntar, au depus-o în Săptămîna Mondială a Tineretului, utemiștii de la Școala profesională nr. 14 metal-auto și de la Școala Medie tehnică de comerț și cooperație.

★

Grupa studențească 1509 din anul II al Facultății de agricultură de la Institutul agronomic din București este cea mai bună din an.

Ea continuă să muncească intens pentru ca și pe mai departe să se poată spune despre ea numai lucruri bune. Perioada lucrărilor coincide cu Săptămîna Mondială a Tineretului. Aceasta dă un imbold și mai mare membrilor grupei; frecvența lor la cursuri și seminarii este de sută la sută, iar timpul de învățătură îl folosesc la maximum.

In fotografia a treia studenții grupei 1509 identifică, în cadrul orelor de laborator, anumite substanțe din corpul plantelor.

★

Elevii Școlii medii tehnice de mecanică nr. 2 din București au luat hotărîrea să realizeze în cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului cel de al patrulea strung (machetă). Și hotărîrea lor a prins viață.

În fotografia a patra tovarășul Gheorghe Ciocan, maistrul șef, dă indicații unui grup de elevi din anul III asupra felului cum trebuie să execute căruciorul noului strung.

Foto: RADU COSTIN

„Străinii" s-au dovedit a fi „de-ai casei"...

Cinci sînt cu toții: un inginer, un maistru și 3 muncitori. Toți tehnicieni de nădejde, trimiși de uzinele de tractoare din Orașul Stalin prin luna ianuarie. Se vede însă că au „pășit cu stîngul" la venirea în Bîrlad.

— Vrem să mergem într-un S.M.T. unde munca merge mai greu! — a cerut inginerul Cască Constantin.

— O să mergeți la S.M.T. Bogdănești, în raionul Murgeni!

Și de îndată au plecat la Bogdănești. Nimeni nu i-a condus din partea serviciului regional S.M.T., nimeni nu i-a prezentat. Primirea la S.M.T. a fost cam așa:

— Sînteți din industrie? Bine! Iată colo în fund atelierul mecanic! — le-a spus directorul stațiunii, tovarășul Racoviță Nicolae, fără a se întrerupe din studierea unui dosar.

Cînd au ajuns în atelier, cei cinci nu și-au crezut ochilor: cîțiva băieți se învîrteau în jurul unui motor, preocupați mai mult de ceea ce povestea unul cocoțat pe bancul de lucru. Istorisea cum s-a distrat acasă de sîmbătă și pînă marți după-amiază. Șuruburile și celelalte piese rămase de la tractoarele trimise pentru a fi reparate în industrie, fuseseră aruncate la întîmplare.

Era normal ca începutul să fie făcut prin organizarea muncii: s-au fixat posturile de reparații pe ansamble, s-a dat fiecărui mecanizator sarcini precise și s-a hotărît ca a doua zi munca să înceapă la ora 8 dimineața.

Într-o consfătuire cu conducerea S.M.T.-ului echipa de muncitori veniți din industrie a cerut să se ia o seamă de măsuri menite să asigure tractoriștilor condiții de viață mai bune.

În loc să privească ca un ajutor în muncă propunerile juste care au fost făcute, tovarășul Racoviță puse mîna pe stilou și începu să scrie: „Referat către serviciul regional S.M.T. Bîrlad", apoi: „Referat către uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" Orașul Stalin. Cuprinsul era același: „Echipa de muncitori veniți din industrie să sprijine campania de reparații ni se substituie în muncă"...

Tovarășul N. Racoviță n-a scris însă în ce fel „i se substituiau" muncitorii veniți la acest S.M.T. și nici că aceștia voiau ca munca să înceapă la ora 8 dimineața, să fie îmbunătățite condițiile de viață și de muncă ale tractoriștilor — deoarece posibilități pentru aceasta există, să se organizeze temeinic pregătirea profesională a tinerilor și altele.

Privitor la situația grea în care se afla stațiunea cu reparatul tractoarelor, tov. Racoviță nu-și făcea griji. Refrenul „nu avem piese" pe care-l relua și inginerul Pascu Emilian, șeful mecanic al stațiunii, era repetat de zeci de ori pe zi.

De ce nu existau piese? S.M.T.-Bogdănești avea planificat să primească o serie de piese de la Bacău și Orașul Stalin, după care trebuia să trimită mașina și un delegat. Mașina însă nu avea nici ea timp să plece după piese. Conform „planificării" conducerii S.M.T.-ului și a serviciului regional S.M.T., mașina a avut de adus piese pentru... S.M.T. Crivești și S.M.T. Florești, precum și să ducă lemne unui doctor din Galați.

Echipa venită din industrie a adus cu ea în S.M.T. spiritul de muncă din fabrică și a sezisat directorului lipsurile constatate. Dar în loc ca el să ia măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor, a început să tune și să fulgere împotriva acestor „străini" de S.M.T. care au avut îndrăzneala să-l critice și să-i ceară să facă ordine în stațiune.

De multe ori muncitorii din industrie au cerut serviciului regional S.M.T. să vină la Bogdănești. Și cînd tovarășul Lazu Vsevolod, șeful serviciului regional S.M.T. Bîrlad, a venit pe teren la S.M.T. Bogdănești de-abia atunci și-a dat seama de situația existentă aici. Atîta timp cît el, ca de altfel și alți tovarăși de la serviciul regional S.M.T., a neglijat această stațiune mulțumindu-se cu ceea ce cunoștea din situații și rapoarte, înclinase să desconsidere echipa muncitorilor din industrie. Pentru îmbunătățirea muncii în S.M.T., la 15 februarie, directorul Racoviță Nicolae a fost schimbat din funcție fiind trimis din nou în munca de șef al unei brigăzi de tractoare.

Situația reparațiilor la acea dată era îngrijorătoare: din 10, doar 3 tractoare fuseseră reparate, plugurile și grapele în proporție de 50 la sută, semănătorile de 25 la sută, iar la celelalte, cum ar fi cultivatoarele, vagoanele dormitor și cisternele etc., nici nu se începuse munca. Existau de asemenea polidiscuri, semănători și batoze care nu fuseseră aduse la stațiune. Deși ele aveau nevoie de reparații zăceau totuși pe la Cavadinești, Cîrja și alte comune.

★

1 martie 1955. Munca de reparații la S.M.T. Bogdănești s-a sfîrșit. S-au reparat toate mașinile și uneltele agricole aflate în stațiune.

Echipa de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, alături de mecanizatorii tineri și vîrstnici ai stațiunii a depus eforturi serioase pentru terminarea la timp a reparațiilor. Organizarea muncii pe ansamble, disciplina la locul de muncă, folosirea întregii capacități de lucru a atelierelor și mai ales spiritul nou de muncă, de fabrică, adus de echipa de muncitori, au fost căile ce au dus la îndeplinirea planului.

Tinerii mecanizatori au devenit mai atenți și mai sîrguincioși în muncă. Alături de muncitorii Calma Saverda, Ilie Nicolae și ceilalți din echipa venită din industrie, au muncit cu elan utemiștii Vieru Gheorghe, Carp Dumitru, Modiga Nicolae și alții care pe zi ce trece devin tot mai exigenți în munca lor.

„Străinii" de la S.M.T. Bogdănești au reușit să trezească mecanizatorilor o dragoste fierbinte față de meseria pe care o au, insuflîndu-le conștiința că de repararea la timp și de înalta calitate a mașinilor agricole depinde buna desfășurare a tuturor muncilor agricole din acest an.

Mecanizatorii au îndrăgit și ei pe muncitorii veniți să-i sprijine la reparații. Munca lor dîrză le-a adus victoria: sînt gata să iasă la însămînțat imediat și vor putea face lucrări de bună calitate.

„Străinii" s-au dovedit deci a fi „de-ai casei"!

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

Interviul acordat de A. A. Gromîko corespondentului din Londra al agenției TASS

LONDRA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 martie A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentant al U.R.S.S. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, ale cărei ședințe se desfășoară la Londra, a acordat un interviu corespondentului din Londra al agenției TASS. Urmează întrebările corespondentului și răspunsurile lui A. A. Gromîko.

Intrebare: Cum apreciați dvs. declarațiile unor oameni de stat ai țărilor occidentale, precum și informațiile unor organe de presă din aceste țări, nu potrivit cărora greutățile pe care le întîmpină subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare ar fi provocate de poziția Uniunii Sovietice?

Răspuns: Asemenea declarații ale unor oameni de stat din anumite țări occidentale, precum și informațiile unor organe de presă din aceste țări, nu pot fi calificate altfel decît ca încercări de a induce în eroare cercurile opiniei publice internaționale în privința acelora care poartă în realitate răspunderea pentru situația creată în cursul tratativelor ce se desfășoară la Londra în problemele reducerii armamentelor statelor și ale interzicerii armei atomice.

Această încercare nu este nouă. La ea s-a recurs de atîtea ori de cîte ori guvernul sovietic, care duce ferm o politică de întărire a păcii între popoare, a prezentat propuneri avînd drept scop să se pună capăt cursei înarmărilor, să se reducă armamentele statelor și în primul rînd armamentele celor cinci mari puteri, să se interzică armele atomice și cu hidrogen. Este vădit că aceasta se face pentru a împiedica realizarea unui acord internațional în aceste probleme și pentru a desfășura ca și pînă acum cursa înarmărilor, pentru a mări în mod exagerat efectivul forțelor armate și a produce în proporții și mai mari arme atomice și cu hidrogen.

Intrebare: N-ați putea explica în ce constă fondul propunerilor guvernului sovietic care sînt examinate în prezent de subcomitet, ținînd seama de faptul că în presa țărilor occidentale au apărut informații în care se exprimă tot felul de îndoieli în privința politicii Uniunii Sovietice în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice?

Răspuns: La 18 martie, guvernul sovietic a prezentat spre examinare subcomitetului, propuneri cu privire la încheierea unei convenții internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Guvernul U.R.S.S. a propus ca la baza unei asemenea convenții să fie puse cunoscutele propuneri ale Franței și Angliei din 11 iunie 1954, ale căror prevederi principale nu diferă de poziția Uniunii Sovietice în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. În conformitate cu aceasta, stipulațiile fundamentale ale convenției menționate trebuie, potrivit propunerilor guvernului sovietic, să prevadă:

În primul rînd:

Reducerea de către state, în decurs de șase luni, sau de un an, a armamentelor, a forțelor lor armate și a alocărilor pentru nevoi militare din bugetele de stat, în proporție de 50 la sută din normele convenite. Reducerea armamentelor și forțelor armate trebuie să se efectueze de la nivelul lor, existent la 1 ianuarie 1955, iar reducerea alocărilor — de la nivelul alocărilor pentru nevoile militare pe anul 1955.

Asumarea de către state a obligației, ca prim pas pe calea spre reducerea armamentelor și forțelor armate, de a nu spori armamentele și forțele armate în raport cu nivelul din 1 ianuarie 1955, precum și de a nu spori alocările lor pentru nevoile militare în raport cu nivelul alocărilor în aceste scopuri pe anul 1955.

Se prevede necesitatea efectuării unei reduceri substanțiale a armamentelor și forțelor armate ale celor cinci mari puteri — Statele Unite, Anglia, Franța, China și U.R.S.S.

În scopul înfăptuirii măsurilor ulterioare pentru reducerea generală a armamentelor, se prevede convocarea în cursul anului 1955 a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice, cu participarea la această conferință atît a statelor membre ale O.N.U., cît și a statelor care nu sînt membre ale acestei organizații.

În continuare, la stabilirea normelor de reducere a armamentelor, se prevede necesitatea de a se lua în considerare criterii simple adoptate de comun acord, care să includă factori demografici, geografici, economici și politici, avîndu-se în vedere întărirea păcii generale și a securității internaționale și micșorarea primejdiei unei agresiuni.

În propunerile Uniunii Sovietice se rezervă un loc însemnat problemei importante a controlului internațional asupra îndeplinirii de către state a obligațiilor lor decurgînd din convenție. În legătură cu aceasta, se prevede că încă de la începutul aplicării măsurilor legate de reducerea armamentelor, trebuie să se creeze un organ corespunzător de control. În acest scop, se prevede crearea pe lîngă Consiliul de Securitate al O.N.U. a unei comisii internaționale provizorii de control care să aibă dreptul de a cere statelor informațiile necesare cu privire la aplicarea măsurilor de reducere a armamentelor și forțelor armate. Comisia internațională provizorie de control trebuie să ia măsurile necesare pentru supravegherea îndeplinirii de către state a obligațiilor pe care și le-au asumat cu privire la reducerea armamentelor, a forțelor armate și a alocărilor pentru nevoile militare. În atribuțiile ei trebuie să intre de asemenea, supravegherea îndeplinirii de către state a obligațiilor cu privire la limitarea armamentelor, a forțelor armate și a alocărilor pentru nevoile militare.

Statele vor fi obligate să prezinte comisiei, în mod periodic, la termene stabilite, informații cu privire la îndeplinirea măsurilor prevăzute de convenție.

Măsurile indicate mai sus trebuie aplicate simultan.

În al doilea rînd:

Propunerile U.R.S.S. prevăd că, după îndeplinirea măsurilor indicate mai sus, trebuie să se efectueze măsuri noi în vederea reducerii armamentelor simultan cu măsuri în vederea interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Potrivit propunerilor U.R.S.S., în decurs de șase luni (sau de un an) statele trebuie să-și reducă de asemenea, armamentele, forțele armate și alocările pentru nevoile militare cu restul de 50 la sută din normele convenite în raport cu nivelul armamentelor și forțelor armate existente la 1 ianuarie 1955 și să reducă alocările în raport cu nivelul alocărilor pentru nevoile militare pe anul 1955. În cursul perioadei menționate trebuie să fie înfăptuită interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu încetarea producției acestor tipuri de arme, cu înlăturarea lor completă din armamentele statelor și cu folosirea materialelor atomice exclusiv în scopuri pașnice.

Ținînd seama de importanța excepțională a problemei interzicerii totale a armelor atomice și cu hidrogen, propunerile U.R.S.S. prevăd că traducerea în fapt a măsurilor menționate referitoare la aceste arme, ca și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, trebuie să se termine nu mai tîrziu decît după ce vor fi fost înfăptuite măsurile pentru reducerea armamentelor și forțelor armate cu cea de a doua jumătate a normei convenite. Producția armelor atomice și cu hidrogen încetează imediat ce începe reducerea armamentelor, a forțelor armate și alocărilor pentru nevoile militare pentru restul de 50% din normele convenite.

În scopul exercitării controlului internațional necesar asupra respectării de către state a convenției menționate, se prevede constituirea unui organ internațional permanent de control, care trebuie să treacă la îndeplinirea obligațiilor sale simultan cu începerea la înfăptuirea măsurilor de reducere a armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, prevăzute pentru acest stadiu.

Totodată în propunerile guvernului sovietic se arată că un asemenea organ internațional trebuie să exercite controlul, inclusiv inspecții cu caracter permanent în proporții necesare pentru a asigura îndeplinirea de către toate statele a obligațiilor asumate de ele conform convenției.

Mai mult decît atît, în aceste propuneri se arată că organul internațional de control va dispune în permanență în toate țările semnatare ale convenției de cîte un grup de inspectori care, în limitele funcțiunilor de control exercitate de ei, ar avea tot timpul acces neîngrădit la toate obiectivele supuse controlului.

Se prevede ca pentru realizarea inspecției să se recurgă la un personal selecționat pe plan internațional, ceea ce va contribui, de asemenea, la îndeplinirea efectivă de către acest organ a funcțiilor sale.

În al treilea rînd:

Uniunea Sovietică pornește de la premiza că după îndeplinirea măsurilor sus-menționate prevăzute în convenție, ar fi important ca statele să-și continue eforturile pentru reducerea ulterioară a armamentelor. În conformitate cu aceasta, se propune ca în convenție să fie specificat direct că este de dorit ca puterile să reducă și mai departe armamentele și forțele lor armate la nivelul absolut necesar pentru menținerea securității interne și îndeplinirea obligațiilor care le sînt impuse prin Carta Organizației Națiunilor Unite. Astfel, propunerile Uniunii Sovietice cuprind prevederile principale ale convenției internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și indică ordinea în care trebuie aplicate măsurile corespunzătoare, începînd cu limitarea armamentelor, a forțelor armate și a alocărilor pentru scopuri militare drept prim pas pe calea spre reducerea armamentelor și a forțelor armate ale statelor.

Este necesar să se sublinieze că atît propunerile sovietice din 18 martie cît și propunerile franco-engleze, sus-menționate, din 11 iunie 1954, prevăd că la început aceste măsuri se referă numai la armamentele clasice pînă cînd aceste armamente și forțe armate ale statelor nu vor fi reduse la jumătate din norma ce urmează să fie stabilită de comun acord în cursul tratativelor.

Uniunea Sovietică consideră ca și în trecut că interesele întăririi păcii între popoare și înlăturării primejdiei unui război atomic cer interzicerea imediată și necondiționată a armelor atomice și cu hidrogen și scoaterea acestor arme din rîndul armamentului. Se știe însă că nu s-a putut ajunge la un acord în această problemă datorită poziției adoptată de guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței, care au obiectat sub diferite pretexte împotriva acestei propuneri, deși ea corespunde cererilor mereu crescînde ale popoarelor de a se interzice armele atomice și cu hidrogen și de a se înlătura astfel primejdia unui război atomic distrugător. În cursul tratativelor care au avut loc în cadrul subcomitetului pentru dezarmare, guvernele țărilor occidentale sus-menționate, n-au acceptat nici propunerea guvernului sovietic prezentată la începutul tratativelor duse la Londra cu privire la distrugerea de către state a stocurilor existente de arme atomice și cu hidrogen și folosirea materialelor atomice exclusiv în scopuri pașnice, deși un acord cu privire la aceste probleme ar înlesni posibilitatea de a se ajunge la o înțelegere asupra interzicerii absolute a armelor atomice și asupra altor chestiuni privind reducerea armamentelor.

Faptul că propunerile guvernului sovietic din 18 martie prevăd aplicarea în primul rînd a măsurilor privind numai reducerea armamentelor clasice, interzicerea armelor atomice și a altor tipuri de arme de exterminare în masă, nu înseamnă că Uniunea Sovietică a renunțat să ceară interzicerea totală și necondiționată a acestor arme. Cu toate acestea, pentru a facilita ajungerea la un acord, guvernul sovietic a acceptat ca propunerile franco-engleze să fie puse la baza tratativelor, deoarece apreciază că ele ar putea constitui o bază pentru o înțelegere.

Mare este importanța propunerii Uniunii Sovietice cu privire la reducerea substanțială a armamentelor celor cinci mari puteri.

Necesitatea și actualitatea acestei probleme este evidentă, deoarece reducerea armamentelor și forțelor armate tocmai ale acestor puteri are o importanță hotărîtoare, dacă, firește, „această reducere substanțială“ nu s-ar reduce la simple declarații evitînd în realitate reducerea armamentelor, așa cum încearcă să facă puterile occidentale.

Se cuvine să vorbim și despre însemnătatea propunerii U.R.S.S. cu privire la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Această propunere prevede în primul rînd ca producția armelor atomice și cu hidrogen să înceteze imediat ce va începe reducerea armamentelor cu restul de 50% din normele stabilite și, în al doilea rînd, interzicerea totală a acestor arme nu înainte de înfăptuirea măsurilor privind reducerea armamentelor și forțelor armate, adică înfăptuirea măsurilor cu privire la reducerea armamentelor clasice în proporția prevăzută de normele stabilite. Nu este greu de văzut că realizarea unui acord în această privință ar avea o mare importanță pentru întărirea păcii. După cum s-a mai arătat, în propunerile U.R.S.S. se subliniază rolul important al controlului internațional asupra aplicării măsurilor pentru reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, relevîndu-se în mod special rolul inspecției în acest domeniu. Această trebuie să pună capăt oricăror născociri cum că U.R.S.S. n-ar dori instituirea unui control internațional asupra îndeplinirii de către state a obligațiilor ce decurgînd din convenție. Trebuie subliniat că asemenea măsuri importante s-au prevăzut și în privința convocării încă în anul 1955 a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a armamentelor și interzicerea armelor atomice în scopul aplicării unor noi măsuri pentru reducerea armamentelor.

Convocarea unei asemenea conferințe, cu participarea unui cerc larg de state pentru examinarea problemelor care rămîn în afara problemelor ce vor fi rezolvate prin convenție, ar avea o mare importanță pentru întărirea securității internaționale. Convocarea unei asemenea conferințe ar oferi tuturor statelor mari și mici posibilitatea de a participa activ la examinarea problemelor în care sînt vital interesate popoarele lumii.

Astfel, propunerile Uniunii Sovietice constituie o bază favorabilă pentru un acord între U.R.S.S. și puterile occidentale. Aceste propuneri, în cazul cînd ele vor fi adoptate, ar asigura rezolvarea cu succes a problemei reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și deci a problemei înlăturării primejdiei unui nou război mondial.

Toate acestea dovedesc că propunerile guvernului sovietic din 18 martie reprezintă o nouă contribuție importantă a Uniunii Sovietice la opera de reducere a armamentelor și de interzicere a armelor atomice.

Intrebare: Ați putea care să spuneți care este poziția reprezentanților S.U.A., Angliei, Franței și Canadei față de examinarea propunerilor Uniunii Sovietice supuse examinării subcomitetului și cum apreciați această poziție? Această întrebare prezintă interes și pentru faptul că unele organe de presă din țările occidentale oglindesc în mod vădit unilateral situația din subcomitet și în această privință.

Răspuns: În primul rînd, trebuie menționat că atunci cînd s-au discutat propunerile sovietice, prezentate în subcomitet la 25 februarie, care prevedeau distrugerea de către state a stocurilor existente de arme atomice și cu hidrogen, precum și — ca un prim pas spre reducerea armamentelor și a forțelor armate — limitarea armamentelor, a forțelor armate și alocărilor militare ale statelor, reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței, obiectînd împotriva acestor propuneri sovietice, au cerut să se treacă mai repede la discutarea propunerii guvernului sovietic de a se încheia o convenție cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomică și cu hidrogen. După cum se știe, prevederile principale ale acestei convenții au fost de asemenea prezentate de Uniunea Sovietică ultimei sesiuni a Adunării Generale spre examinare. Cînd însă subcomitetul a trecut la examinarea propunerii guvernului sovietic din 18 martie, cu privire la încheierea convenției sus-menționate, reprezentanții țărilor occidentale au început din nou să caute diverse pretexte pentru a obiecta și împotriva acestor propuneri.

Chiar de la începutul examinării propunerilor U.R.S.S., a ieșit la iveală tendința reprezentanților puterilor occidentale de a se eschiva de la examinarea măsurilor în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și de a reduce toată chestiunea la o discuție cu privire la problema controlului internațional. Cînd reprezentantul sovietic le-a atras atenția asupra faptului, că necesitatea unui control internațional eficient este prevăzută de propunerile sovietice și că, în consecință, sarcina este să se cadă de acord asupra măsurilor înseși în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, reprezentanții puterilor occidentale au lăsat mereu să se înțeleagă că discutarea acestor probleme ar trebui trecută pe planul al doilea.

Totodată a reieșit clar că ei tind în general să zădărnicească realizarea unui acord și cu privire la controlul internațional. Aceasta reiese în primul rînd din cererea lor ca, controlul să fie instituit fără ca să țină seama de caracterul măsurilor luate în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Ei vor ca în convenție să se prevadă crearea unui organ internațional permanent de control cu împuterniciri care să includă dreptul la inspecție chiar în prima fază, cînd nu vor fi încă înfăptuite măsuri pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen. Această dorință este lesne de înțeles, deoarece ea ascunde străduința de a se institui un control unilateral, care să nu se refere la cele mai primejdioase tipuri de arme — atomice și cu hidrogen, ceea ce, firește, nu poate fi acceptat.

La întrebarea noastră dacă puterile occidentale sînt de acord ca începerea aplicării măsurilor cu privire la reducerea armamentelor clasice și interzicerea armelor atomice să coincidă în timp cu începerea activității organului permanent, reprezentanții puterilor occidentale au declarat în mod categoric că ei nu sînt de acord cu aceasta. Astfel, s-au dovedit încă odată că el pun problema controlului pe primul plan pentru a împiedica un acord atît în ce privește controlul, cît și problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen.

Trebuie subliniat că toate aceste pretenții sînt îndreptate în realitate pe planul principal împotriva reducerii armamentelor, a forțelor armate și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen. Este cazul să se spună același lucru și despre poziția adoptată de puterile occidentale în problema reducerii substanțiale a armamentelor și forțelor armate ale celor cinci mari puteri și a normelor de reducere a armamentelor. În vorbe, reprezentanții lor declară că sînt de acord ca cele cinci mari puteri să efectueze o reducere substanțială a armamentelor lor. Totuși, cînd s-a pus în mod concret această problemă, s-a văzut că ei n-au cîtuși de puțin în vedere o reducere substanțială.

O dovadă a acestui fapt sînt tocmai încercările lor de a substitui problema normelor convenite de reducere a armamentelor și a forțelor armate, prin problema nivelului armamentelor și forțelor armate, ceea ce pretext de a ridica în anumite cazuri problema sporirii forțelor armate și armamentelor. În timp ce, conform acestei extrem de semnificative poziții lor față de propunerea de a se reduce cu trei treimi armamentele, forțele armate, și alocările bugetare ale celor cinci mari puteri, adoptînu-se această cifră ca normă convenită. Reprezentanții puterilor occidentale se împotrivesc categoric acestei propuneri.

Reprezentanții puterilor occidentale evită în fel și chip să precizeze problema termenelor de înfăptuire a măsurilor cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

De pildă, reprezentantul Angliei a încercat ca înțelegerea să fie dovedească că n-ar fi de loc necesar să se includă în convenție stipulații cu privire la termenele de aplicare a măsurilor de reducere a armamentelor și interzicere a armei atomice. Dacă reprezentanții puterilor occidentale vorbesc în general despre termene, de exemplu în legătură cu realizarea efectivelor forțelor armate, el propun ca termenele să fie fixate problemel termenelor în timp pentru a stabili organele de control, adică, el vor să scape de problema termenelor.

Nu este necesar să se insiste asupra faptului că nu are nici un rost să prezinte termenul în care trebuie să fie desăvîrșite măsurile pentru reducerea armamentelor clasice, nici termenul în care trebuie să fie înfăptuite măsurile de interzicere a armelor atomică și cu hidrogen.

Deocamdată, în ciuda insistențelor reprezentantului U.R.S.S., reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței și Canadei nu s-au declarat gata să discute în amănunt propunerile guvernului sovietic, referitoare la măsurile de interzicere a armelor atomică și cu hidrogen. În această problemă ei se mărginesc deocamdată la observații generale, în sensul că ei condiționează soarta tuturor măsurilor, atît cele privind reducerea armamentelor, cît și acelea privind interzicerea armei atomice de acceptarea punctului lor de vedere în problema controlului.

Chiar și cele arătate despre poziția puterilor occidentale în legătură cu propunerile sovietice sînt suficiente pentru a se trage concluzia cine creează în realitate dificultăți în cursul lucrărilor subcomitetului pentru dezarmare.

În afară de asta, sare în ochi faptul că începutul lucrărilor subcomitetului pentru dezarmare a coincis cu îndemnurile oamenilor de stat din țările occidentale, precum și cu intețirea propagandei în presa acestor țări, în favoarea intensificării cursei înarmărilor, mai ales în domeniul armelor atomică și cu hidrogen și împotriva interzicerii acestor arme. Acest fapt dovedește de asemenea că în timp ce Uniunea Sovietică se străduiește să contribuie la realizarea înțelegerii necesare în problemele reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomică și cu hidrogen și să contribuie astfel la micșorarea încordării internaționale și înlăturarea primejdiei unui nou război, puterile occidentale continuă politica lor de intensificare a cursei înarmărilor, ceea ce contrazice hotărîrea Adunării Generale a O.N.U., care a însărcinat subcomitetul să caute posibilități de realizare a înțelegerii necesare cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomică și cu hidrogen.

În ce privește Uniunea Sovietică, reprezentantul ei în subcomitet va contribui și pe viitor la realizarea înțelegerii necesare în această problemă importantă.

Conferința de presă a lui Eisenhower

WASHINGTON 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 martie a avut loc la Washington o conferință de presă, în cadrul căreia președintele Eisenhower a răspuns la întrebările puse de reprezentanții presei. Aceste întrebări se refereau îndeosebi la propunerea senatorului George, lider al partidului democrat, în problema convocării în cursul acestui an a unei conferințe a marilor puteri. După cum se știe, în cercurile politice din New York declarațiile lui George au fost calificate drept o încercare a partidului democrat de a folosi ideea unor tratative între marile puteri atît de populară în rîndurile poporului american, pentru a întări poziția acestui partid, care este supus atacurilor partidului republican.

Eisenhower a fost întrebat care este părerea lui despre propunerea senatorului George ca S.U.A. să aibă inițiativa în ce privește convocarea unei conferințe a marilor puteri.

Președintele S.U.A. a răspuns în termeni generali că în repetate rînduri a declarat că este gata să plece oriunde și oricînd la o conferință dacă aceasta va contribui la menținerea păcii în întreaga lume. Totuși, el a încercat să pună la îndoială utilitatea metodei tratativelor, declarînd că conferințele internaționale urmăresc o serie de scopuri și că unul din acestea este propaganda.

Răspunzînd la alte întrebări ale corespondenților, Eisenhower a dat ca și în trecut a înțelege fără echivoc că guvernul S.U.A. intenționează să ducă tratative „de pe poziții de forță”, cu alte cuvinte după ratificarea acordurilor de la Paris.

A. A. Gromîko în audiență la regele Suediei

STOCKHOLM 25 (Agerpres). — TASS

La 25 martie, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost primit de Gustav Adolf al 6-lea, regele Suediei.

A. A. Gromîko a făcut de asemenea vizite primului ministru al Suediei, Erlander, ministrului Afacerilor Externe, Unden, și secretarului general al Ministerului Afacerilor Externe al Suediei, A. Lundberg.

În timpul vizitelor, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. a fost însoțit de K. K. Rodionov, ambasadorul U.R.S.S. în Suedia.

Dezbaterile din Consiliul Republicii Franceze

PARIS 25 (Agerpres). — La 25 martie au continuat dezbaterile în Consiliul Republicii în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris. În cadrul ședinței de dimineață, primul a luat cuvîntul senatorul Henri Barre (socialist), care s-a pronunțat în favoarea ratificării acordurilor de reînarmare a Germaniei occidentale.

Gaston Chazette (socialist), care a vorbit apoi, a insistat îndeosebi asupra instituirii așa-numitei „Agenții“ de control a armamentelor.

A luat apoi cuvîntul generalul Petit, care s-a ridicat cu hotărîre împotriva pericolelor pe care le reprezintă pentru Franța reînarmarea Germaniei occidentale.

Senatorul Emile Aubert, (socialist) care a urmat la cuvînt, a condamnat acordurile de la Paris și a arătat că el va vota împotriva ratificării.

Cu aceasta, ședința de dimineață a luat sfîrșit, dezbaterile reîncepînd în după amiaza de 25 martie.

După senatorul Laffargue (aparținînd grupului „Uniunea stîngii republicane“ — R.G.R.), care s-a pronunțat pentru ratificarea acordurilor, a luat cuvîntul ministrul de externe Pinay. Invocînd un pretins „pericol“ care ar amenința lumea occidentală, el a repetat amenințările anglo-americane la adresa Franței pentru cazul că ratificarea ar mai întîrzia. Recurgînd la noi presiuni și căutînd să-i convingă pe senatori că oricare ar fi atitudinea lor, Germania occidentală va fi remilitarizată, el a spus: „...Dacă reînarmarea germană nu se va face cu noi, se va face fără noi și poate împotriva noastră“.

Subliniind în repetate rînduri că reînarmarea Germaniei se va face oricum „sub o formă sau alta“, Pinay a recunoscut că „aliații“ occidentali ai Franței amenință de pe acum cu aplicarea unei așa-zise „strategii periferice“ care ar duce la „izolarea“ Franței.

Pinay a cerut senatorilor să nu propună nici un fel de amendamente, subliniind că orice întîrziere în procedura de ratificare „ar echivala cu o respingere a acordurilor“. În continuarea discursului său Pinay s-a referit la problema tratativelor între marile puteri. În această privință, ministrul de Externe francez a încercat din nou să-i convingă pe senatori că ratificînd acordurile de la Paris, țările occidentale ar netezi drumul unor asemenea tratative.

După ce Pinay și-a terminat discursul, discuția generală a continuat.

De Gaulle despre actualul guvern francez

PARIS 25 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum relatează ziarele, generalul De Gaulle ar fi adresat grupului „republicanilor sociali” din Consiliul Republicii o scrisoare în care vorbește despre atitudinea sa față de acordurile de la Paris.

In comunicatul publicat de secretariatul generalului De Gaulle această informație este desmințită. După cum relatează „L'Humanité”, De Gaulle a trimis însă o scrisoare profesorilor de la liceul „Buffon” din Paris în care se spune că actualul regim din Franța nu este în stare să promoveze o politică franceză. „Acestui regim, scrie De Gaulle, cea mai insistentă dintre puterile străine și anume America își impune voința în modul cel mai nerușinat”.

Scrisoarea lui A. A. Sobolev către secretarul general al O. N. U.

NEW YORK 25 (Agerpres). — TASS transmite:

In urmă cu cîtva timp reprezentanța Uniunii Sovietice pe lîngă O.N.U. a primit ca document oficial editat potrivit directivelor secretarului general și difuzat tuturor membrilor Consiliului Economic și Social, raportul unui oarecare Hanson Engen, cuprinzînd calomnii la adresa Republicii Populare Chineze.

La 23 martie, A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U. a adresat secretarului general al O.N.U. o scrisoare în care arată că autorul „raportului" sus menționat încearcă să prezinte lucrurile ca și cum în prezent în R. P. Chineză se folosește „munca de sclavi” ceea ce este o minciună sfruntată și o calomnie dușmănoasă la adresa marelui popor chinez.

În scrisoare se spune în continuare:

„Întrucît, din cauza împotrivirii S.U.A., în O.N.U. și în Consiliul Economic și Social nu sînt prezenți nici pînă acum și nu-și pot ocupa locul ce li se cuvine reprezentanții guvernului popular chinez și nu pot apăra ei înșiși interesele Chinei în O.N.U. reprezentanța U.R.S.S. vă solicită domnule secretar general ca la discutarea punctelor 7 și 8 de pe ordinea de zi a celei de a 19-a sesiuni a Consiliului Economic și Social să difuzați ca document al O.N.U. prezenta scrisoare și extrasele anexate la ea din constituția R. P. Chineze, adoptată la Pekin la 20 septembrie 1954 în cadrul primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. In legea fundamentală a poporului chinez în special în articolele 1, 2, 9, 16, 85, 86, 87, 89, 91, 92, 93, 94 și 96 sînt expuse principalele prevederi ale legii, privind drepturile politice și economice și garantarea muncii libere creatoare a cetățenilor chinezi ceea ce infirmă în întregime calomnia cuprinsă în sus menționatul raport a lui Engen”.

SCURTE ȘTIRI

● La 24 martie a avut loc ședința subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ședința a fost prezidată de James Wadsworth, șef ad-interim al delegației americane. Următoarea ședință a subcomitetului are loc la 25 martie.

● Un număr de 11 deputați laburiști au depus o rezoluție în Camera Comunelor prin care cer să nu se renunțe la relațiile pașnice de prietenie care există între Anglia și Franța. Această rezoluție poate fi considerată ca o luare de atitudine deschisă față de presiunile grosolane făcute de Churchill la adresa Franței în legătură cu politica de înarmare cu orice preț a Germaniei occidentale.

● Petrolierul finlandez „Aruba” este nevoit să se întoarcă la portul de plecare în urma acțiunilor arbitrare și de intimidare din partea Washingtonului, care au avut drept scop să împiedice sosirea acestui petrolier în Republica Populară Chineză. Întoarcerea petrolierului a fost anunțată la 22 martie de sindicatul marinarilor finlandezi.

● Citind surse demne de încredere, ziarul „Al-Aiyam” relatează că o patrulă turcă a trecut frontiera siriană și a deschis focul asupra grănicerilor sirieni. Patrula turcă s-a retras pe teritoriul Turciei abia după ce grănicerii sirieni au deschis și ei focul.

● Agenția United Press relatează că la 26 martie, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, însoțit de ministrul Comerțului, U. Rașild, va pleca la Delhi. Aci, premierul birman va avea o întrevedere cu primul ministru indian, Nehru.

● Potrivit relatărilor corespondentului din Londra al ziarului „Al Ahbar”, guvernul italian a declarat guvernelor Angliei și S.U.A. că dorește să adere la pactul turco-irakian.

● După cum relatează ziarul „El Nacional”, potrivit datelor Direcției de statistică din Venezuela, la 30 iunie 1954 populația țării se ridica la 5.604.649 oameni.

Întîlnirea de box Paris-București

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd cu avionul la Paris, echipa selecționată de box a orașului București.

Echipa boxerilor bucureșteni care va întîlni echipa reprezentativă a orașului Paris, este alcătuită din: Mircea Dobrescu, Toma Constantin, Nicolae Mîndreanu, Gheorghe Fiat, Constantin Dumitrescu, Francisc Ambruș, Petre Popescu, Vasile Tiță, Ghețu Velicu și Dumitru Ciobotaru.

Antrenorii echipei sînt Ion Popa și Ion Doculescu.

Întîlnirea de box dintre selecționatele orașelor București și Paris se va desfășura astă seară în sala „Elysée Montmartre” din capitala Franței. Întîlnirea suscită un interes deosebit în rîndul amatorilor de sport din capitala franceză. Federația franceză a alcătuit o echipă redutabilă din care fac parte 3 campioni naționali, Hernandez (ușoară), Pigou (mijlociemică), Chapron (semi-grea), doi finaliști Renoult (semi-ușoară) și Brunet (semi-mijlocie) și campionii orașului Paris, Lemouzy (muscă), Lamora (cocoș), Charvin (pană) și Delpech (grea).

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Cio Cio-san; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Național „I. L. Caragiale“ (Comedia):** Doamna nevăzută, (matineu), Indrăgostiții (seara); **Național „I. L. Caragiale“ (Studio):** Liceenii, (matineu), Mielul turbat (seara); **Armatei** (sala din B-dul G-ral Magheru): Invazia; **Armatei** (sala din str. 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Municipal:** Arcul de triumf; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Intrigă și iubire; **Studioul actorului de film „C. Nottara“:** Cel ce caută fericirea; **Turneul Teatrului Maghiar de Stat din Cluj** (sala C.C.S. din str. Lipscani nr. 53): Cîinele grădinarului.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Al. Popov, Volga, 8 Martie:** Atențiune! Bandiți!; **Republica, I. C. Frimu, Tineretului, Vasile Roaită, Al. Sahia:** Poteci primejdioase; **Infrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Victoria:** Chemarea destinului; **Maxim Gorki:** Crăiasa-broscuță, O poznă primejdioasă. Vînătorii veseli, Jurnalul romînesc nr. 9; **Timpuri Noi:** Animalele în torent, Balatonul este al nostru, Grîu nou, Paharul revărsat, Jurnal de actualități; **Lumina:** Vrăjitoarele; **Unirea:** Amiralul Nahimov; **Cultural, Rahova:** Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **C. David:** Scanderbeg; **T. Vladimirescu:** Fără acoperiș, Umor pe sfori; **Aurel Vlaicu:** Mikluho Maklai; **Munca:** Comedianții; **Arta:** Copiii partizanului; **Flacăra:** Expresul de Nürnberg, Gelozia, bat-o vina; **Popular:** Ne-am întîlnit undeva; **M. Eminescu:** Primăvara pe gheață; **Miorița, 1 Mai:** Roma, orele 11; **Moșilor:** Marile speranțe; **23 August, Donca Simo:** Dama cu camelii; **Ilie Pintilie:** Nicholas Nickleby; **8 Mai:** Examen de maturitate; **Libertății:** Un vals vienez; **N. Bălcescu:** Stiletul; **Gh. Coșbuc:** Aventurile vasului Bogatir; **Olga Bancic:** Septembriștii; **Boleslaw Bierut** Circul Slavia,

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00, Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".